

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“:

за въ Княжество 16 лева, за по внѣ заедно съ пощенскитѣ раз-
носки 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за единъ редъ въ стълбецъ отъ половина страница 30 стотинки.

Писма за абонменти и публикации

и всичко, що се отнася до „Държавенъ Вѣстникъ“, се испраща
до администрацията му.

Год. IX.

СОФИЯ, сѣбота 21 февруарий 1887 год.

Брой 21.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

ТЕЛЕГРАММИ.

Търново, 19 февруарий 1887 год.

София, Министру Президенту.

По случай достопамятний за българския на-
родъ день 19 февруарий отслужи се молебствие
на което присѣствоваха всички граждански и
воински власти. Населението на старата Бъл-
гарска столица и при днешнитѣ критически
обстоятелства празнува съ вѣсторгъ въспомена-
нието, което трѣбва да бжде народния ни исто-
рически идеалъ, въ осъществението на който
то уповава на своитѣ синове и на неуклоннитѣ
старания на своето патриотическо правителство.
Отъ името на населението на окръга моля да
поднесете на Гг. Регентитѣ чувствата на пре-
данността му и довѣрието, което питае, както
къмъ тѣхъ така и къмъ Министерския съставъ.
Управитель, Драссовъ.

Рахово, 19 февруарий 1887 год.

София, Министру Президенту.

Населението отъ г. Рахово като празнува
тържественно празникътъ 19 февруарий зна-
менуванъ въ паметъ на Санъ-Стефанский Дого-
воръ натовари ме да ви съобщя, г-не Мини-
стре, чувствата и благопожеланията му за осъ-
ществление идеята на българский народъ, озна-
менована въ този день.

И. д. кметъ, Станковъ.

Златица, 19 февруарий 1887 год.

*София, Министру Предсѣдателю Радославову
за Гг. Регентитѣ на България.*

Днесъ населението на г. Златица като праз-
нува паметта на Св. Стефанска България ме

упълномощи, господине Министре, да поднесж
чрезъ васъ на Гг. Регентитѣ най-искренното
му почитание къмъ тѣхъ.

Кметъ, Хр. Чолаковъ.

Варна, 19 февруарий 1887 год.

София, Министру Президенту.

Честитъ съмъ да поздравя отъ страна на
Варненскитѣ граждани г-да Регентитѣ и васъ
съ днешний празникъ.

Кметъ, Ангеловъ.

Трънъ, 19 февруарий 1887 год.

София, Г-ну Министру на Вжтр. Дѣла.

Трънското население днесъ тържествува и ме
натовари, г-не Министре, да поднесж на Васъ
неговитѣ сърдечни поздравления съ празника.

Кметъ, Байкушевъ.

По Министерството на Просвѣщението.

УКАЗЪ

№ 8.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ,

Споредъ предложението на г-на Министра на
Народното Просвѣщение, представено намъ съ
доклада му отъ 10 февруарий 1887 година
подъ № 803,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Двумѣсечното възнаграждение на бившия
учителъ при Пловдивската дѣвическа гимназия,
Ив. Херейка, въ размѣръ 544 лева 80 ст.
разрѣшено съ публично административенъ пра-
вилникъ отъ главния управитель на бившата
Источна Румелия отъ 3 септемврий 1885 год.
и отпущнѣта подъ расписка на сѣщия отъ Плов-
дивското ковчежничество, да се исплати отъ

параграфа за „расхода отъ сключени бюджети“ по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение за смѣтка на гл. 25, отдѣлъ I, разрядъ V по бюджета на бившата Источна Румелия за финансовата 1885/86 год. възъ основание на чл. 95 отъ „закона за отчетността по бюджета“.

II. Исполнението на настоящия указъ се възлага на г-на Министра на Нар. Просвѣщение.

Издаденъ въ столица София на 11 февруарий 1887 год.

На първообразното съ собственитѣ рѣчь на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България, № 803.

На 3 септемврий 1885 година съ публично административенъ правилникъ отъ главния управителъ въ бившата Источна Румелия е разрѣшено, щото кредита въ гл. 25, отдѣлъ I, разрядъ V по бюджета за 1885/86 години подъ название „случайни“ да се попълни съ едно количество отъ 2400 гроша, като се вдигне изъ фонда на непредвиденитѣ разноси по сжщия бюджетъ (часть расходна, гл. 27, разрядъ I, отд. I). Това количество, както се види отъ сжществуващата преписка, било е разрѣшено да се даде като двумѣсечно възнаграждение на бившия учителъ при Пловдивската дѣвическа гимназия, Ив. Херейка, който е билъ уволненъ поради нѣмание нужда отъ него. Наскоро слѣдъ издаването на споменхотото рѣшение, тази българска страна, като провъзгласи съединението си съ Княжеството, възнаграждението на г-на Херейка не е имало възможность да се исплати въ свое врѣме, тъй като Дирекцията на Просвѣщението прекрати своето сжществуване. Подиръ пренасянieto на дирекционното счетоводство въ София, отъ страна на Министерството на Народното Просвѣщение се е писало въ Финансовото Министерство да разрѣши, щото споменхотото възнаграждение на г-на Херейка, да му се отпустне подъ расписка отъ Пловдивското окр. ковчезничество, което да се запише на расходъ слѣдъ издаването на платежната заповѣдь за него. Въ края на мѣсець януарий

1886 год. за това възнаграждение се е издало платежна заповѣдь по Иточно-Румелийския бюджетъ, но Финансовото Министерство съ отношението отъ 17 декемврий сжщата година подъ № 62,700 повърнало я обратно въ повѣреното ми Министерство за да се издаде вмѣсто нея друга, тъй като тя не е могла да се испрати за исплащане въ Пловдивското ковчезничество до края на м. февруарий м. г. а пакъ отъ тогава на сетнѣ ковчезничествата въ тази страна сж имали заповѣдь да не исплащатъ платежни заповѣди по И.-Румелийския бюджетъ.

Като докладвамъ за всичко това и като имамъ предъ видъ, че този расходъ се отнася до сключенъ бюджетъ и непредвиденъ въ вѣдомостъта, за която се говори въ членъ 94-й отъ „закона за отчетността“, причината на това е, че платежната заповѣдь е била издадена отъ Иточно-Румелийския бюджетъ и не е била вписана въ книгитѣ на министерството, а въ ония на бившата Дирекция на Просвѣщението — то имамъ честь да помоляъ Гг. Регентитѣ на България да благоволятъ и разрѣшатъ, щото за отпустхотото възнаграждение на бившия учителъ при Пловдивската дѣвическа гимназия г. Ив. Херейка, въ размѣръ 544 лева 80 ст., да се издаде платежна заповѣдь отъ предвидения въ тазгодишния бюджетъ на Министерството на Нар. Просвѣщение параграфъ, за „расходъ отъ сключени бюджети“ за смѣтка на гл. 25, отд. I разрядъ V по бюджета на бившата Источна Румелия за финансовата 1885/86 години.

Ако това мое предложение се одобрява, моляъ, да се подпише приложения тукъ указъ.

София, 11 февруарий 1887 год.

Смѣъ вашъ вѣренъ служителъ,

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

УКАЗЪ

№ 9.

НИЙ РЕГЕНТИТѣ НА БЪЛГАРИЯ,

По предложението на г-на Министра на Народното Просвѣщение, представено намъ съ доклада му отъ 11 февруарий 1887 г. и съгласно съ мнѣнието на Министерския Съвѣтъ, исказано въ засѣданието му отъ 5 февруарий т. г. (про токолъ № 8),

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпустнатъ отъ гл. VIII, § 33 отъ тазгодишния бюджетъ на Министерството на На-

родното Просвѣщение 1250 лева за купуване на 500 екземпляра отъ издадения вече I томъ на съчиненията на покойния Л. Каравеловъ, съ които да се снабдятъ за сега библиотекитъ на по-главнитъ общински училища.

II. Исполнението на настоящия указъ се възлага на г-на Министра на Нар. Просвѣщение.

Издаденъ въ столица София на 1 февруарий 1887 година.

На първообразното съ собственитъ рѣчь на Регентитъ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Докладъ до Регентитъ на България, № 804.

Наталия Каравелова, съпругата на покойния прочутъ български писателъ и патриотъ, Л. Каравеловъ, взела на себе си труда да издаде всичкитъ негови съчинения, които ще съставятъ приблизително 8—9 тома и първия отъ които „стихотворения“ тя вече е издала неодавна. За жалость, Н. Каравелова не притежава неосходимитъ парични срѣдства, които би ѝ дали възможность да извърши предприетата и толкова благородната работа, защото несъмнено е, че съчиненията на Л. Каравелова, които до сега сж разпрѣснати по различни национални и иностранны периодически издания и които споредъ това не сж достъпни за човѣкъ, който би желалъ да се запознае съ тѣхъ, могатъ да иматъ, по своето разнообразно съдържание и по своитъ изящни поетически форми, голѣмо възпитателно и развивающе значение за нашитъ учаци се младежи, които въобще иматъ голѣма нужда отъ прочетъ на различни полезни за тѣхъ български книги, нъ сжщеврѣменно чувствително сж лишени отъ тѣхъ. Умѣстно е да се забѣлѣжи тука, че отдѣлното издание на съчиненията на нашитъ по видни писатели и дѣятели по епохата на възражданieto въобще е твърдѣ желателно. Правителството би принесло не малка полза на страната, ако ще прави въ извѣстенъ размѣръ необходимата законна поддръжка на издателитъ, които, по причина на парична нужда се отнасятъ по нѣкогашъ до Министерството на Народното Просвѣщение съ прошения за помощъ. По причина на такава именно нужда,

Наталия Каравелова се отнесе до мене съ прошение отъ 22 януарий т. г., въ което моли Министерството на Народното Просвѣщение да купи извѣстно количество екземпляри отъ издадения вече I томъ на съчиненията на Л. Каравелова, за да може по този начинъ да ѝ се даде необходимата парична помощъ за понататъшно издаване на съчиненията на покойния ѝ супругъ. Въ този случай азъ съмъ на мнѣние, че дѣйствително и твърдѣ полезно би било да се снабдятъ за сега библиотекитъ на по-главнитъ общински училища съ по единъ екземпляръ отъ съчиненията на Л. Каравелова, и за тази цѣль би трѣбвало да се купятъ най-малко 500 екземпляра, стойността на които се простира до 1250 лева. По този случай, съ отношението си подъ № 514 отъ 29 януарий азъ поискахъ мнѣнието на Министерския Съвѣтъ, който въ засѣданието на 5 февруарий т. г. въ протокола си подъ № 8 одобри моето мнѣние за купуването на 500 екземпляра I томъ на съчиненията на Л. Каравеловъ. Предъ видъ на горѣизложеното, честь имамъ най-покорно да Ви помоля, г-да Регенти, да благоволите да разрѣшите отпущанието на 1250 лева за купуването на 500 екземпляра отъ I томъ на съчиненията на Л. Каравелова.

Ако одобрявате настоящето ми предложение, моля Ви да подпишете приложения тукъ указъ.

София, 11 февруарий 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Съ указъ подъ № 6 отъ 6 февруарий т. г., назначава се на вакантната длъжность директоръ на статистическото бюро бившия председателъ на Софийския окръженъ сѣдъ Иванъ Славовъ, съ предвидената въ бюджета заплата; назначението му се счита отъ денътъ на встъпванието въ тая длъжность.

Съ указъ подъ № 7 отъ сѣща дата, уволнява се отъ 15 септемврий 1886 год. Фердинандъ Дѣчевъ отъ длъжността — третостепенъ учителъ при Софийската дѣвическа гимназия, понеже отъ тая дата той е напустналъ гимназията.

П Р И К А З Ъ

№ 51.

Съгласно съ постановлението на Министерския Съвѣтъ въ засѣданието му отъ 5 февруарий т. г. протоколъ № 8 отпуща се отъ 1 того

половинъ степенция на ученицата отъ II-классъ на Търновската дѣвическа гимназия Параскева Г. Коджова.

София, 12 февруарий 1887 год.

Министръ на Народното Просвѣщение,
Т. Иванчовъ.

Съ приказъ подъ № 47 отъ 4 февруарий т. г., отпущатъ се отъ гл. V, § 22 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение едноврѣмenni държавни пособия на слѣдующитѣ ученици:

1) на Б. Цоневъ, студентъ по философията въ Виенския университетъ, 500 лева;

2) на Петра И. Папанчева, студентъ по правото въ Императорския Новоросийски университетъ 250 лева, и

3) на Иванъ Басмаджиевъ, студентъ по медицината въ Женева, 500 лева.

Съ приказъ подъ № 48 отъ съща дата, отпуща се отъ 1 февруарий т. г. половинъ степенция на ученика отъ IV-классъ на Софийската классическа гимназия Славчо Бабаджановъ.

Съ приказъ подъ № 49 отъ 10 февруарий т. г., отпуща се отъ 15 февруарий с. г. половинъ степенция на ученика отъ II-курсъ на Кюстендилското педагогическо училище Георги Пауновъ.

Съ приказъ подъ № 50 отъ 12 февруарий т. г., отнема се отъ 14 февруарий с. г. степенцията на ученика отъ VI-классъ на Софийската классическа гимназия, Кръстю Якимовъ, по причина на слабитѣ му успѣхи.

Съ приказъ подъ № 52 отъ съща дата, отнема се отъ 14 февруарий т. г. степенцията на Ангелъ Станковъ, ученикъ отъ II педагогически курсъ при Кюстендилското педагогическо и три класно училище, понеже е показвалъ слабъ успѣхъ.

Съ приказъ подъ № 53 отъ съща дата, отпуща се отъ гл. IV, § 20 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение едноврѣмнно държавно пособие отъ 40 лева на ученичката отъ II-классъ на Софийската дѣвическа гимназия Мария Петрова,

Съ приказъ подъ № 54 отъ съща дата, отпуща се отъ гл. IV, § 20 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение едноврѣмнно държавно пособие отъ 60 лева на ученика отъ III-классъ на Софийската классическа гимназия Андопъ Захариевъ.

Съ приказъ подъ № 55 отъ съща дата, назначаватъ се Михаилъ Давидовъ и Иванъ П. Ивановъ за главни учители, първия на Кюстендилското главно дѣвическо и на първоначалнитѣ общински училища, а втория на първоначалното главно и първоначално общинско училище въ Радомиръ.

Съ приказъ подъ № 56 отъ съща дата, отпуща се отъ гл. V, § 22 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение едноврѣмнно държавно пособие отъ 200 лева златни на Стефана Козаровъ, студентъ по медицината въ Киевския университетъ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 35.

НИЙ РЕГЕНТИТѢ НА БЪЛГАРИЯ,

Съгласно съ постановлението на Министерския Съвѣтъ отъ 22 януарий т. г. (протоколъ № 6), и докладътъ на господина Министра на Финанситѣ отъ 11 февруарий подъ № 3415,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да назначимъ инвалидна пенсия въ размѣръ на триста (300) лева въ година на семейството на погиналия конни горски стражаръ Ангелъ Димитровъ отъ гр. Разградъ, която пенсия да почне да се отпуща отъ 1 декемврий 1886 година.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на господина упривляющия Финансовото Министерство.

Издаденъ въ столица София на 13 февруарий 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.

Подполковникъ Муткуровъ.

Георги Живновъ.

Приподписалъ:

Управляющия Финансовото Министерство, Министръ-Председателъ и Министръ на Вжрѣшнитѣ Дѣла,

В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 3415.

На 1 ноемврий м. 1886 год. се е изгубилъ конния горскый стражаръ Ангелъ Димитровъ, жит. отъ гр. Разградъ, като се е връщалъ за пунктатъ си изъ гр. Разградъ, дѣто билъ оти-

шелъ да отведе 16 души дръвари, които били сѣкли дърва отъ повѣренната нему за пазение гора „Махзаръ-Паша-Текеси“. Предполага се да е убитъ, защото, на другия день сутринта, коньтъ му голъ, безъ сѣдло и други принадлежности дошелъ въ с. Теке. Съпругата на този горски стражаръ Симеона Ангелова е останала въ съвършено бѣдно състояние, непрадна и съ двѣ малолѣтни дѣца. Съгласно съ законътъ за инвалидното съдържание Министерския Съвѣтъ съ протокола си № 6, въ засѣданието си отъ 22 м. януарий т. г. опредѣли да се отпусне, започевайки отъ 1 декемврий 1886 г. инвалидна годишна пенсия отъ триста (300) лева на семейството на погиналия конний горский стражаръ Ангелъ Димитровъ.

Като ви долагамъ горѣизложеното, честь имамъ да ви моля, г-да Регенти, чрезъ подписването тукъ приложения указъ, да благоволите и утвърдите постановлението на Министерския Съвѣтъ.

София, 11 февруарий 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Финансовото Министерство, Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
В. Радославовъ.

УКАЗЪ

№ 37.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

Като одобряваме предложението на господина управляющия Финансовото Министерство, представено съ доклада му отъ 12 февруарий т. г. подъ № 3582,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпусне отъ полупроцентния сборъ, събиранъ въ Балчикската митница, суммата *1500 хиляда петстотинъ лева*, въ распореджанието на Дирекцията на Общ. Сгради, съ която сумма тя ще има да поправи скелата и площадта при Балчикското пристанище.

II. Исполнението на тоя указъ възлагаме на г-на управляющия Финансовото Министерство.

Издаденъ въ ст. София на 13 февруарий 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчѣ на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.

Подполковникъ Муткуровъ.

Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Управляющий Финансовото Министерство, Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
В. Радославовъ.

Докладъ до Регентитѣ на България,

№ 3582.

Управителя на Балчикската митница съ рапортъ и телеграмма отъ 21 и 31 януарий т. г. подъ № № 47 и 60, донася, че сжществующата тамъ скеля и площадъ се били поврѣдили отъ морскитѣ вълни и за да не станатъ отъ послѣ по-голтѣми разноски, ходатайствува да се отпусне отъ полупроцентния сборъ една сумма отъ *1500 хиляда петстотинъ лева*, съ която да се поправятъ.

Като намирамъ това ходатайство за справедливо и като имамъ предъ видъ, че полупроцентния сборъ се събира за олучшение на пристанищата, то на основание § 4 отъ правилника за полупроцентния сборъ, утвърденъ съ указъ № 61 отъ 28 мартъ 1885 година, честь имамъ да ви моля, г-да Регенти, да благоволите да разрѣшите да се отпусне горнята сумма *1500 лева* отъ полупроцентния сборъ, събиранъ въ Балчикската митница, въ распореджанието на Дирекцията на Общ. Сгради, съ която сумма тя ще има да исплати поправката на вишеупоменжитѣ скеля и площадъ въ Балчикското пристанище.

Ако одобрявате това мое предложение, моля да благоволите да подпишете приложения тукъ указъ.

София, 12 февруарий 1887 год.

Съмъ вашъ вѣренъ служителъ,

Управляющий Министерството на Финанситѣ, Министръ-Предсѣдатель и Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла,
В. Радославовъ.

Съ указъ подъ № 32 отъ 10 февруарий т. г., се постановява: I уволнява се отъ длъжность Ловчанския финансовъ чиновникъ, Матевъ и вмѣсто него назначава се Стефанъ Георгиевъ; II Варненския финансовъ чиновникъ П. Богоевъ и Видинския Гължбарский се премѣстватъ единъ на мѣстото на другия.

Съ указъ подъ № 36 отъ 13 февруарий т. г., е постановено, щото гаранцията на управляющия държавния чифликъ въ с. Горня-Баня да бѣде отъ 3000 лева.

Съ приказъ подъ № 114 отъ 11 февруарий т. г., се постановява: понеже Софийската градска реквизиционна коммисия е свършила занятията си на 31 януарий т. г., то предсѣдателя и членовѣтъ ѝ се уволняватъ отъ това число.

Съ приказъ подъ № 115 отъ сжща дата, назначава се за и. д. финансовъ нагледникъ

въ IV участъкъ на Ново-Селската околия, Софийско окръжие, Йорданъ Миховъ, на когото платата отъ 1800 лева годишно ще почне да слѣдва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ № 116 отъ съща дата, уволнява се Стрѣмския финансовъ нагледникъ Ив. Рачовъ, тъй като той се отказалъ да занеме тази длъжностъ.

Съ приказъ подъ № 117 отъ съща дата, секретаритѣ на Раховската и Видинската митници Марковъ и Цановъ и оцѣнителитѣ на Видинската митница Хр. Павловъ и на Силистренската Тотю Николовъ въ интереса на службата се размѣняватъ единъ на мѣстото на другитѣ.

Съ приказъ подъ № 119 отъ 12 февруарий т. г., уволнява се, по собственното си желание, отъ занимаемата му длъжностъ досегашния помощникъ механика при държавното земледѣлческо училище въ с. Садово, Петръ Козаровъ.

Съ приказъ подъ № 122 отъ съща дата, уволнява се отъ 20 януарий т. г. второкласния писаръ при счетното отдѣление на Финансовото Министерство Г. Клявковъ, понеже е повиканъ въ редоветѣ на войската, а вмѣсто него назначава се Никола Мутавчиевъ, на когото назначението ще се счита отъ деньтъ на встъпването му въ длъжността.

Съ приказъ подъ № 128 отъ съща дата, се постановява: понеже комисиятъ по описването емляка и патентитѣ въ Т.-Пазарджиското окръжие сж свършили мисиитѣ си вече, то тѣ се уволняватъ, а именно:

1) предсѣдателя на комисията въ Т.-Пазарджиската околия Коце Георгиевъ и волнонаемното лице Стоянъ Акрабовъ се уволнява отъ 20 януарий т. г.;

2) отъ същата дата се уволняватъ предсѣдателя на Панагюрската комисия Никола Барбаловъ и волнонаемното лице Ганчо Д. Поповъ, които бѣха прикомандировани въ Т.-Пазарджиската околия, гдѣто сж свършили описването на 20 януарий т. г. заедно съ тамкашната комисия;

3) предсѣдателя на комисията въ Пещерската околия Коста Гачовъ и волнонаемното лице Ат. Стоиловъ се уволняватъ отъ 10 януарий т. г., и

4) предсѣдателя на комисията въ Ихтиманската околия Хр. Янакиевъ и волнонаемното лице Георги Беловски се уволняватъ отъ 31 декемврий 1886 год.

Съ приказъ подъ № 129 отъ 13 февруарий т. г., назначава се отъ 1 с. м. за писаръ при Софийското окр. ковчезничество на мѣсто вакантно Михаилъ Х. Андоновъ.

Съ приказъ подъ № 130 отъ съща дата, назначава се за и. д. вторий финансовъ нагледникъ въ Бѣлослатинската околия Ил. Д. Бохоровъ, на когото платата отъ 1800 лева годишно ще почне да слѣдва отъ деньтъ на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ № 131 отъ съща дата, назначава се на новооткритата вакантна длъжностъ за броецъ при Софийското окр. ковчезничество, Петръ Ненчовъ, начиная това му назначение отъ 1 януарий т. г.

Съ приказъ подъ № 134 отъ 14 февруарий т. г., премѣщава се СевлиеВСКИЯ финансовъ нагледникъ Георги Ивановъ за такъвъ въ Стрѣмската околия, II участъкъ, а вмѣсто него назначава се за и. д. вторий СевлиеВСКИЯ нагледникъ Ив. Ц. Пешовъ съ заплата 1800 л. годишно отъ деньтъ на встъпването му въ длъжността, а платата на Иванова слѣдва непрекъснато.

Съ приказъ подъ № 135 отъ съща дата, назначава се за и. д. вторий Айтоский финансовъ нагледникъ Димитръ Симитчиевъ, а за такъвъ въ Карнобатската околия — Георги Стамовъ съ заплата по 1800 лева годишно, която ще почне да имъ се счита отъ деньтъ на заемането длъжността.

Съ приказъ подъ № 136 отъ съща дата, назначава се за втори допълнителни финансови нагледници въ Сливенското окръжие слѣдующитѣ лица: въ Сливенската околия Стефанъ Кировъ, въ Ямболската — Ст. Ив. Бозвелиевъ, а въ Къзълъ-Агачката — Дидитръ К. Панчовъ и тримата по съ 1800 лева год. заплата считая отъ деня на заемането длъжността.

Съ приказъ подъ № 137 отъ съща дата, назначава се за вторий финансовъ нагледникъ въ Ловчанската околия, Стефанъ Андрѣевъ, съ заплата 2000 лева годишно считая отъ деня на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ № 138 отъ съща дата, се постановява: защото Овче-Хълмския финансовъ нагледникъ Иванъ Лютовъ е прекарвалъ повечето врѣме въ Копривница безъ да обикаля селата на повѣренната нему околия и безъ да се е погрижилъ за уреждането на данъчното счетоводство въ общинитѣ; той се щрафира съ $\frac{1}{4}$ отъ заплата му за мѣсець фев-

руарий 1887 год., като същевременно се предупреждава, че ако и за напредъ не заведе данъчните книги въ общинитѣ и неразвие по голѣма дѣятелностъ, по събиранieto на разнитѣ правителствени данъци, ще бѣде отчисленъ отъ държавна служба.

Съ приказъ подъ № 142 отъ 17 февруарий т. г., назначава се за председателъ на коммисията за привеждане въ извѣстностъ стойността на реквизицията въ Ямболската околия, Сливенско окръжие, вмѣсто околийскій началникъ — тамошния финансовъ нагледникъ.

Съ приказъ подъ № 143 отъ съща дата, назначава се за вторий Анхиалскій финансовъ нагледникъ, Иорданъ Ангеловъ, а за третий нагледникъ въ Вратчанската околия Ангелъ Попповъ. Платата на Ангелова и Поппова по 1800 лева годишно ще почне да слѣдва отъ денътъ на встъпването имъ въ длъжностъ.

Отъ Военното Министерство.

УКАЗЪ

№ 13.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

Съгласно постановлението на Министерския Сѣвътъ отъ 10 януарий т. г., протоколъ № 3, и доклада на Военния Министръ отъ 31 януарий с. г. подъ № 70,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпустнатъ на фелдфебеля отъ 5-й пѣши Дунавски полкъ Никола Симеонова сто лева пособие за щети, причинени нему при изпълнение на служебнитѣ му обязанности.

II. Горнята сума да се вземе отъ § 12 на военния бюджетъ.

III. Испълнението на настоящия указъ възлага на г-на Военния Министръ.

Издаденъ въ столица София на 1 февруарий 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчь на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ

Приподписалъ:

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

УКАЗЪ

№ 14.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

Съгласно предложението на Военния Министръ отъ 1 февруарий т. г. подъ № 71, и постапването на Министерския Сѣвътъ отъ 22 януарий с. г., протоколъ № 6,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да разрѣшимъ да се отпустне на Трънскія жителъ Андонъ Соколовъ (800) осемстотинъ лева, за покриване на загубитѣ, причинени нему вслѣдствие на мисиитѣ, които той е изпълнявалъ въ време на войната.

II. Горнята сума да се вземе отъ свръхсметния кредитъ указъ № 32/85 год.

III. Испълнението на настоящия указъ възлага на г-на Военния Министръ.

Издаденъ въ столица София на 1 февруарий 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчь на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

УКАЗЪ

№ 19.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

На основание доклада на Военния Министръ отъ 20 того подъ № 98,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. На началника на Источния Отдѣлъ майора Петрова се присвояватъ правата на главнокомандующий, комуто позволяваме да утвърждава смъртни присѣди, издадени отъ полевитѣ сѣдилища.

II. Испълнението на настоящия указъ възлага на Военния Министръ.

Издаденъ въ столица София на 20 февруарий 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчь на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.
Подполковникъ Муткуровъ.
Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

У К А З Ъ

№ 20.

НИЙ РЕГЕНТИТЪ НА БЪЛГАРИЯ,

На основание доклада на Военния Министръ
отъ 20 того подъ № 99,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Полевитѣ сѣдилища да се съставятъ споредъ правилата, предвидени въ Военно-Съдебния Уставъ, издание 1879 година, т. е. отъ единъ предсѣдатель и два члена.

II. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Военния Министръ.

Издаденъ въ столица София на 20 февруарий 1887 година.

На първообразното съ собственитѣ рѣчи на Регентитѣ написано:

С. Стамболовъ.

Подполковникъ Муткуровъ.

Георги Живковъ.

Приподписалъ:

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

Регентитѣ на България въ столица София на 11 февруарий 1887 година изволиха да издадѣтъ слѣдующий

П Р И К А З Ъ

№ 9.

Опредѣлява се на служба отъ запаса:
Капитанъ Козаровъ.

Зачислява се: Отъ бившитѣ Южно-Българскій войски подпоручикъ Кировъ — въ 9 й пѣший Пловдивскій полкъ.

Назначава се: Отъ 8-й пѣший Приморскій полкъ поручикъ Недевъ — за Командующий рота въ сѣщия полкъ.

Превеждатъ се: Отъ 9-й пѣший Пловдивскій полкъ, командиръ на рота капитанъ Евстатиевъ и командующий рота поручикъ Атанасовъ (Деспотъ): първий въ 10-й пѣший Родопскій полкъ и вторий въ 4-й пѣший Плевенскій полкъ на сѣщитѣ длѣжности;

Отъ 10-й пѣший Родопскій полкъ, поручикъ Сжббовъ и 13-й пѣший Рилскій полкъ поручикъ Храновъ и двамата въ 9-й пѣший Пловдивскій полкъ;

Отъ 12-й пѣший Балканскій полкъ, Командиръ на рота капитанъ Вангеловъ и Командующий рота поручикъ Кикименовъ: първий — въ 6-й пѣший Търновскій полкъ и вторий — въ 8-й пѣший Приморскій полкъ, на сѣщитѣ длѣжности;

Отъ 6-й пѣший Търновскій полкъ, поручикъ Бончевъ (Ивановъ) — въ 11-й пѣший Сливенскій полкъ;

Отъ 8-й пѣший Приморскій полкъ, командиръ на рота капитанъ Каракулаковъ и подпоручикъ Недѣлковъ: първий — въ 11-й пѣший Сливенскій полкъ и вторий — въ 13-й пѣший Рилскій полкъ;

Отъ 11-й пѣший Сливенскій полкъ, поручикъ: Иордановъ, Рашковъ и Петровъ (Иванъ) и тримата въ 12-й пѣший Балканскій полкъ;

Командующий рота въ 13-й пѣший Рилскій полкъ капитанъ Панаиотовъ (Харалампи) — въ 11-й пѣший Сливенскій полкъ на сѣщата длѣжностъ.

Уволнява се отъ служба по прошение:
Отъ артиллерийскій арсеналъ капитанъ Стояновъ (Георги), като се зачисли въ запаса на армията.

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 38.

Тѣй като презъ врѣме на войната часть отъ музикалнитѣ инструменти въ войсковитѣ части сѣ станѣли съвършено негодни, и за попълванието имъ нѣкои командири на частитѣ влизатъ съ ходатайство да имъ се отпущатъ въ голѣмо количество извѣсти сумми, то за да не би нѣкои части да си набавятъ излишни инструменти, обявявамъ при това щатното число на тия инструменти въ всѣкоя часть, а тѣй сѣщо и на балния оркестръ въ г. г. София и Пловдивъ, което предлагамъ да се вземе за точно изпълнение и рѣководство.

При това заповѣдамъ, щото всичкитѣ полкови музикантски хорове въ първитѣ полкове на всѣкоя бригада да се преименоватъ въ бригадни музикантски хоръ, които ще си останѣтъ пакъ въ сѣщитѣ полкове, само че ще носятъ горнето название и ще състоятъ при щаба на своя си полкъ, съ исключение въ 4 пѣша бригада, гдѣто бригадниятъ музикантскій хоръ ще състои отъ хора на 8-й пѣший Приморскій полкъ.

Тѣзи части, които нѣматъ всичкитѣ назначени въ щата инструменти, да представятъ въ най-скоро врѣме точни свѣдѣния за нуждитѣ инструменти, за които Министерството ще обяви

търгъ за цѣлата армия и слѣдъ доставката имъ, ще ги испрати по частитѣ.

София, 28 януарий 1887 год.

Военний Министръ, Полковникъ Николаевъ.

Щатното число

на музикалнитѣ инструменти въ хороветѣ на пѣшитѣ и кавалерийскитѣ полкове и на балния оркестръ.

Музикантскій хоръ I классъ състои въ 1-й пѣшій Софійскій на княза Александра I, 3-й пѣшій Бдинскій, 5-й пѣшій Дунавскій, 8-й пѣшій Приморскій, 9-й пѣшій Пловдивскій и 11-й пѣшій Сливенскій полкове:

1 пиколо въ Des, 1 флауто въ Des, 1 кларнетъ въ As, 2 кларнети въ Es, 4 кларнети въ B, 2 валдхернеръ F съ дъги (Bögen), 2 алтхернеръ Es, 2 алтхернеръ B, 2 флюгелхернеръ въ B I, 2 флюгелхернеръ въ B II, 2 бас-флюгелхернеръ B, (тенорхернеръ), 2 ойфонеони (баритонъ) B, 4 тромба F—Es, 2 тромба B tief, 2 тромбани B, 1 тромбанъ F basso, 1 бомбардонъ F, 2 бомбардони Es, 2 хеликони B, 1 голѣмъ барабанъ, 1 малѣкъ барабанъ, 2 чифта чинели, 1 пистонъ Es. Всичко 42.

Музикантскій хоръ II классъ състои въ 13-й пѣшій Рилскій, 4-й пѣшій Плѣвенскій, 6-й пѣшій Търновскій, 7-й пѣшій Плѣславскій, 10-й пѣшій Родопскій и 12-й пѣшій Балканскій полкове:

1 пиколо Es, 1 кларнетъ Es, 1 флауто Es, 2 кларнети B, 2 флигелхорнъ 1-то B, 1 флигелхорнъ 2-то B, 1 флюгелхорнбасо B (тенорхорнъ), 2 ойфонеонъ въ B (Bariton), 3 тромба Es, 3 алтхорни Es, 2 тромбани B, 1 тромбонбасо F, 2 бомбардонъ Es, 2 хеликонъ B, 1 тамбуръ пиколо, 1 тамбуръ grand, 1 чифтъ чинели. Всичко 26.

Кавалерийска музика при тритѣ кавалерийски полка.

Концертна: 2 корнети Es, 2 корнети B, 2 флюгелхернеръ B, 2 алти B, 2 тенори B, 2 тромби Es, 3 корни Es, 2 баритонъ B, 2 хеликонъ Es, 2 хеликонъ B, 1 тамбуръ пиколо, 1 тамбуръ гранде, 1 чифтъ чинели. Всичко 24.

Походна. 2 корнети Es, 2 корнети B, 2 алти Es, 2 тенори B, 2 тромби Es, 3 корни Es, 2 баритонъ B, 2 хеликонъ Es, 1 хеликонъ B. Всичко 18.

Балний оркестръ състои въ 1-й пѣшій Софійскій на княза Александра I, и 9-й пѣшій Пловдивски полкове:

3 до 5 виолинъ I, 2 до 3 виолинъ II, 1 до 2 виола, 1 до 2 виолончело, 1 до 2 контрабаси, 1 пиколо C, 1 флауто C, 2 обоа, 2 фаготи, 2 кларнети C, 2 кларнети B, 2 кларнети A, 1 кларнетъ Es, 1 кларнетъ D, 2 до 4, валдхернеръ въ F съ нужнитѣ дъги (Bögen), 2 тромби въ F съ дъги — тѣсенъ размѣръ, 1 чифтъ паукенъ (тимпани), 1 гlockenspiel, 1 тамбурика, 3 тромбани, 1 малѣкъ барабанъ, 1 голѣмъ барабанъ, ще се взематъ отъ военната музика, 1 чифтъ чинели.

Военний Министръ, Полковникъ Николаевъ

П Р И К А З Ъ

№ 42.

Подпоручика отъ 9-й пѣшій Пловдивскій полкъ Ивановъ II (Никола), по негово заявление, неправилно е нареченъ съ тая фамилия, и че неговата фамилия е Мишевъ.

Съ съизволението на Регентитѣ на България, заповѣдвамъ подпоручикъ Ивановъ II отъ сега да се именува Мишевъ, което исправление да се направи въ всичкитѣ негови документи.

София, 29 януарий 1887 год.

Военний Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 43.

Регентитѣ на България благоволиха да наградятъ съ златенъ кръстъ „за храбрость“ II степенъ запаснитѣ фелдфебели отъ 12-й пѣшій Балканскій полкъ Генчо Ивановъ и Василъ Доневъ, за отказванието имъ отъ производство въ първий офицерскій чинъ и за храбростта и неустрашимостта, показана отъ тѣхъ въ Сърбско-Българската война, засвидѣтелствувана отъ началството.

София, 29 януарий 1887 год.

Военний Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 44.

Тѣй като на Бургазския и Сливенския военни полеви сѣдилища имъ се прекратяватъ дѣйствиата, то предлагамъ на офицеритѣ — членове да си отиджтъ всѣкой въ частта си.

София, 29 януарий 1887 год.

Военний Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 45.

Въ допълнение на приказа по Военното Вѣдомство отъ 12 януарий т. г. подъ № 9, въ състава на Руссенския Воененъ Сѣдъ се назначава за членъ поручикъ Дюлгеровъ, на мѣсто поручика Тройчева.

София, 29 януарий 1887 год.

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 47.

Въ допълнение къмъ приказа по Военното Вѣдомство отъ 23 того подъ № 34, обявявамъ, че вмѣсто члена на Софийския Воененъ Сѣдъ ротмистра Маркова, назначава се ротмистра Ивановъ.

София, 29 януарий 1887 год.

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 65.

Предъ видъ на това, че и до сега артилерийското управление не е успѣло окончателно да приведе въ пълна извѣстность състоянието на артилерийското имущество, находяще се въ разнигъ артилерийскитъ складове, и предъ видъ на това, че крайно е необходимо да се устрои управление и контролъ надъ артилерийското имущество въ складоветъ, назначавамъ управителя на дѣлата при инспектора на стрѣлковата и техническата части, капитана Севцова и завѣдующий оръжейната мастерска въ арсенала, капитана Сапунова, да направятъ подобна инспекция на всичкитъ складове.

Означенитъ Гг. офицери сж длъжни да обиколятъ слѣдующитъ мѣста, въ които се намиратъ складове и материяли, принадлежащи на войсковитъ части: Бѣлоградчикъ, Видинъ, Ломъ, Плъвенъ, Търново, Орхание, Русчукъ, Силистра, Разградъ, Варна, Котелъ, Шуменъ, Бургазъ, Сливенъ, Ямболъ, Търново-Сейменъ, Харманлий, Хасково, Стара-Загора, Казанлъкъ, Пловдивъ, Татаръ-Пазарджикъ, Ихтиманъ, Пещара, Кюстендилъ и София и освѣнъ това — всички други пунктове, въ които има каквото и да е артилерийско имущество.

Освѣнъ провѣрката на артилерийското имущество, инспектирующитъ офицери трѣбва да прегледатъ и артилерийското имущество въ всич-

китъ артилерийски части и тѣхнитъ складове, въоръжението и огнестрѣлнитъ припаси въ пѣшитъ и коннитъ полкове и разното имущество по въоръжението, което се намира въ складоветъ на Военното Министерство.

Да прегледатъ Пловдивската и Софийската оръжейни занаятчийници, като изучатъ въпроса за сливането на Пловдивската и Софийската оръжейни занаятчийници въ една постоянна занаятчийница, която да може да изпълнява арсенални исправления за артилерийското, пѣхотното и кавалерийското въоръжение.

Инспекцията на складоветъ да се захване въ най-непродължително врѣме.

Инспектирующитъ иматъ право да искатъ да видятъ всички складове принадлежащи на Военното Вѣдомство, а така сжщо и тѣзи, които принадлежатъ на Военното Вѣдомство, но врѣменно се намиратъ въ вѣдѣнието на административнитъ власти.

Комендантитъ на градоветъ, командиритъ на войсковитъ части и войскитъ начальници сж длъжни да оказватъ на инспектирующитъ пълно съдѣйствието и да изпълняватъ тѣхнитъ законни искания.

Въ края на инспекцията инспектирующитъ офицери да ми представятъ пълненъ и обстоятеленъ докладъ по състоянието на артилерийското имущество, а именно да ми представятъ:

1) пълна вѣдомость на всичкото имущество въ складоветъ съ раздѣление на годно и негодно;

2) отчетъ за състоянието на артилерийското имущество въ войсковитъ части;

3) отчетъ за състоянието на оръжейнитъ занаятчийници и оръжейнитъ при тѣхъ складове;

4) отчетъ за състоянието на самитъ складове (помѣщенията);

5) съображения по събиранieto имуществото отъ малкитъ складове въ по-голѣмитъ (централни), и

6) вѣдомость на всичкото имущество, което не може да се пригоди по назначението си, и което би трѣбвало да се продаде.

София, 7 февруарий 1887 год.

Военный Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 69.

За да се испитатъ до колко сж годни станки за прѣстрѣлка на пушкитъ система „Левчека“,

назначава се комиссия подъ председателството на началника на арсенала капитана Зеленогорова, членове: Командующитѣ дружини въ 5-й пѣший Дунавскій полкъ капитанитѣ: Шиварова и Попова.

Комиссията слѣдъ като свърши испитанието, да ми донесе незабавно за резултата.

София, 10 февруарий 1887 год.

Военний Министръ, Полковникъ Николаевъ.

П Р И К А З Ъ

№ 76.

По доклада ми санитарния отчетъ за Сръбско-Българската война 1885 год. Господа Регентитѣ на България благоволиха да изскажатъ благодарностъ изобщо на всички български граждани, иностранци, живущи въ България и на лицата отъ иностранныѣ мисии пристигнали въ България отъ международното дружество „Червенъ Кръсть“, които сж притекли съ своята помощ и участие и сж облекчили страданията на храбритѣ юнаци, защитници на отечеството.

София, 17 февруарий 1887 год.

Военний Министръ, Полковникъ Николаевъ.

На първообразното съ собственнитѣ ръцѣ на Регентитѣ написано: „Одобрена, да се напечата“,

С. Стамболовъ.

Подполковникъ Муткуровъ.

Георги Живковъ.

САНИТАРЕНЪ ОТЧЕТЪ

за Сръбско-Българската война презъ 1885/86 години.

Минжлата Сръбско-Българска война избухна непадѣйно и трѣбваше да завари и Военно-Санитарната частъ не-приготвена, особено въ западнитѣ части на отечеството. Предполагаше се, че слѣдъ 6 септемврий ще имаме война съ Турция, по границитѣ на която бѣха средоточени почти всичкитѣ войски, — на западъ никой не погледваше, всичкото внимание бѣше обърнато на юго-истокъ и югъ, отъ които страни се очакваше кървавата драма. Въ Южна-България бѣха взети мѣрки за устройството на военно-врѣмenni болници и етапи; раненитѣ щѣха да се средоточаватъ въ Шуменъ и Търново въ първокласнитѣ болници. Лекарства и привързочни средства бѣха истеглени изъ Букурещъ на бързо, защото не бѣха пристигнали поръчканитѣ изъ Виена.

Болкото за западния отрядъ, той имаше двѣ второкласни болници на разположение — Кюстендилската и Радомирската съ по 75 легла и Софийската Александровска болница съ 400 легла, освѣнъ двата полкови лазарети

съ по 50 легла. За първо врѣме се мислеше за достатъчно това число легла, тѣй като числеността на отряда не възлизаше на повече отъ 16,000 войници и задачата му бѣше: отбрана на границитѣ отъ страна Дубница и Кюстендилъ. Лѣкарския персоналъ въ тоя отрядъ бѣше въ пълнѣнъ съставъ, така щото не се осѣщаше недостатъкъ въ това огношение. Нѣколко дни преди обявяване войната, западния отрядъ, преобразуванъ въ корпусъ, обърна фронта си на юго-западъ и западъ, като заѣ позиции близо до Сърбската граница. Набързо, Трънското доста пространно училищно здание се преобърна на военно врѣменна болница; такава се отвори и въ Бръзникъ за 50 легла, а въ Перникъ се устрои етапенъ пунктъ.

Военнитѣ дѣйствия се почнаха отъ къмъ Трънъ и първитѣ ранени бѣха намѣстени въ тия болници. Главното внимание обаче бѣше обърнато на линията София-Царибродъ, по която линия и се отвори лазаретъ въ Сливница за 50 легла още въ послѣднитѣ числа на октомврий, и който относѣ се прѣобърна на главенъ привързоченъ пунктъ. Това село, разположено най-далечъ на 5 километра отъ позициитѣ и 30 километра отъ столицата, представляваше най-голѣмитѣ сгоди и на пълно отговаряше на цѣльта (презъ него тече съ чиста вода малка рѣка) съ исклучение на помѣщението, което бѣше тѣсно и не толкова сгодно. Тоя пунктъ располагаше съ единъ доста просторенъ ханъ, до самото шосе и народното училище разположено малко на страна.

Лекарския персоналъ се распредѣли така, щото лѣкаритѣ се мѣняваха между първитѣ и главния привързоченъ пунктъ. Първитѣ пунктове, на число три, бѣха разположени на отворения въздухъ тозъ часъ задъ позициитѣ, единъ въ центра и два на фланговетѣ. Тѣ располагаха съ по двама лѣкари, двоица фелдшери и по нѣколко санитарии. Полковитѣ амбулянси работѣха между тѣхъ и главния пунктъ. По голѣмата частъ тежко ранени се пренасяха до главния пунктъ въ носила и селски кола, които се намирахъ въ достатъчно число около Сливница. При всичко, че санитаритѣ се оказаха въ недостатъчно количество, раненитѣ се пребираха на врѣме, благодарение на доброволцитѣ санитарии, испратени презъ Червения Кръсть и организирани отъ Италианския Дипломатически Агентъ въ София. Освѣнъ това, Червения Кръсть отъ своя страна пристигна на помощъ съ достатъчно количество превързоченъ материалъ, хранителни припаси, спиртливии питиета и чай съ нѣколко санитарии. За олекчение раненитѣ при транспортированieto се отвориха два питателни пункта, единъ на 18 километра, а другия на 8, по шосето къмъ София. На тия пунктове се даваше на раненитѣ булионъ, чай, вино и ракия съ парче хлѣбъ. При транспортированieto по пътя нѣмаше ни единъ смъртенъ случай. На главния пунктъ важни операции не се произвеждаха; всичко се ограничаваше съ налагане врѣмenni подвижни и неподвижни антисептически привързки. Операции се извършваха въ краенъ случай. Презъ третѣ първи дни на отбраната Сливнишкитѣ позиции, имаше около 2,500 ранени, главната масса отъ които бѣха транспортирани на селски кола, по тежкитѣ на фаетони (70 фаетони бѣха на разположението на главния пунктъ) и на 3 амбулянси, съ които располагаше 2 артилерийски полкъ. Докае бѣше сухо врѣмето, а такава бѣше до 18 ноем-

врий, тия амбуланси работеха; нъ съ настѣжванието дѣждовното врѣме, тѣ по тежестѣта си неможеха да циркулиратъ даже между Пиротъ и Царибродъ.

Съ пренасяние военнитѣ дѣйствия по-къмъ западъ превземанieto Царибродъ, този часъ болничнитѣ принадлежности и цѣлия санитаренъ персоналъ, се пренесе въ тоя градъ, гдѣто въ държавното училище се отвори болница съ 150 легла. Всичко бѣще готово въ сѣщия день и болницата приемаше раненитѣ отъ бойното поле. Въ Сливница остана етапенъ пунктъ; още единъ питателенъ пунктъ се отвори въ Драгоманъ. Всичкитѣ питателни пунктове се поддържаха отъ Червения Кръсть. Освѣнъ това, при Царибродската болница пристигна санитаренъ отрядъ отъ Българското дружество «Червени Кръсть», който се занимаваше съ нагледване раненитѣ и транспортирванieto имъ. И въ тия болници се държеше сѣщата система, както въ Сливница, сирѣчь, слѣдъ превързване и даване първа помощъ, легкораненитѣ се евакуираха за столицата, а тежкораненитѣ оставаха за нѣколко дни, догдѣто имъ се налагаха врѣмenni или трайни гипсови привързки. Дѣлото по нагледване раненитѣ се много олекчи съ пристиганie лѣкаритѣ отъ всичкитѣ войски, които бѣха почти всички пристигнали подъ Царибродъ. Транспортировката стана по-правилна, тъй като числото на раненитѣ не достигаше онова при Сливничскитѣ сражения. При настѣпленieto на Пиротъ съгласно съ диспозицията на частитѣ образуваха се 3 санитарни отряда, които слѣдваха слѣдъ войскитѣ и трѣбваше да устроятъ привързочни пунктове споредъ условията на мѣстността и хода на боя. На 14 и 15 ноемврий имаше два привързочни пунктове на Нишава при Суковския мостъ и въ селото Крупецъ. Слѣдъ първа помощъ, раненитѣ се испращаха въ Царибродската болница. Съ превземанieto на градътъ Пиротъ още на 17 число се отвори военно-врѣмenna болница за болнитѣ войници, въ която се намѣстиха и нѣколко тежко-ранени Сръбски войници оставени отъ неприятеля на бойното поле.

Въ началото на декемврия пристигнаха и 6 амбуланси отъ Рицарския Орденъ, които работеха между Царибродъ и София. Къмъ това врѣме и Германския Д-ръ Гриммъ отвори едно отдѣление за болни въ Пиротъ съ 50 легла.

Що се отнася до столицата, то най бързо бѣха зети мѣрки за отваряне врѣмenni болници; въ такива наскоро се преобърнаха почти всичкитѣ правителствени и обществени здания, така щото къмъ половината на мѣсець ноемврия, раненитѣ се намѣстяхахъ въ 28 отдѣлни здания; най-много ранени бѣха помѣстени въ Военното Училище, Народното Събрание и Александровската болница, която бѣше предназначена за тежко-раненитѣ. Такава разхвърляностъ на зданията, пристиганieto на разни мисии отъ Червения Кръсть отъ разни националности, бързото отваряне на толкова болници и такова голѣмо число ранени бѣше причината, щото неможеше да се введе еднообразенъ и пълненъ надзоръ надъ лѣчението и воденieto, както правилни регистри, така и истории на болѣститѣ. По тия причини не е възможно да се направи правилна и научна статистика. Принципитѣ обаче, за лечение раненитѣ, придобити отъ послѣднитѣ Европейски войни, бѣха токоречи напълно приложени и спазени, принципи които състояха: 1) консервативно лѣчение раненитѣ, 2) изключително анти-

септически провързки раненитѣ и 3) възможно разсѣйване раненитѣ за избѣгване развитieto на разни болнични епидемии. За послѣдната цѣль почти едновременно се отвориха етапни пунктове по Орханийското и Цариградското шосета; а легкораненитѣ — този часъ се евакуираха въ вѣтрѣшността на княжеството въ болницитѣ: Ловечъ, Плѣвенъ, Татаръ-Пазарджикъ и натакъ. Колкото до Сѣверния Видинския отрядъ, то раненитѣ, при отбраната на крѣпостѣта, се помѣщаваха въ мѣстната първокласна болница и въ откритата въ Видинъ отъ мѣстния клонъ на дружеството «Червения Кръсть»; а раненитѣ отъ този отрядъ вѣнъ отъ крѣпостѣта, се направляваха въ Ломъ, гдѣто мѣстната болница се усили, а сѣщо зданието на мѣстната гимназия се преобърна въ болница, гдѣто се премѣсти санитарния персоналъ отъ Варненската болница. За устройството на тази болница е спомогналъ и материално и съ личното си участие, както и на семейството си, българския гражданинъ отъ Романия Г. С. Беронъ.

За да се непрепѣлватъ болницитѣ въ Видинъ съ ранени и болнави, и да се има всѣкога готово помѣщение за раненитѣ, мѣстнитѣ военни власти сѣ се ползовали отъ пребивающитѣ въ Видинъ по разни случаи параходи отъ флотилията и се евакуирали раненитѣ съ параходитѣ за Свищовъ и Руссе.

Тѣзи мѣрки за разсѣйване раненитѣ, взети както въ западния, тъй и сѣверния отрядъ, безъ съмнѣние, сѣ причина, че се отстрани развитieto епидемически болѣсти, неизбѣжни спътници на всички голѣми военни болници и благоприятния исходъ на самото лѣчение раненитѣ, който се оказва най-блѣскавъ, — 1.7% смъртностъ както се вижда отъ прилагаемитѣ по-долѣ свѣдѣния.

Това е въ кратецъ дѣятелността и мѣрките, които бѣ възможно на администрацията да окаже за огледване и улеснение раненитѣ войници. Но, когато българския войникъ, обремененъ подъ тежестѣта на оръжието и амуницията, въ сурово есенно врѣме, безропотно преминаваше отъ единия край на съединеното отечество до другия и правеше неимовѣрни, заблѣжителни въ военната история, переходи бързаше да защитава сѣщото това отечество, гражданитѣ на това отечество се надпреварваха съ своята помощъ, съ която да поспѣшатъ възвращающия се отъ бойното поле, облянъ съ кръвъ войникъ и облекчатъ неговитѣ страдания.

Още въ началото на мобилизацията, слѣдъ провъзгласение въ Пловдивъ съединенieto, населенieto отъ всичкитѣ краища на съединеното отечество побърза съ своята материална — било въ пари и продукти или въ дрехи — помощъ за нуждитѣ на войската въобще и за новооткриваемитѣ въ Южна България военни болници, частно. Благодарение на тѣзи жертвования бѣ възможно на бързо да се сформируватъ военнитѣ болници въ разни мѣста въ Южна България. Слѣдъ обявяване войната, пожертвованията се удвоиха: въ веѣки почти градъ се съставиха комитети и клонове отъ Българското Дружество „Червения Кръсть“, въ който се средоточаваха пожертвованията. Независимо отъ материалнитѣ пожертвования въ много градове се организираха санитарни отряди отъ жени и мъжие. Едни отъ тѣзи отряди се явиха въ София, гдѣто се средоточаваха главната масса на раненитѣ, и на бойното поле, — други работѣха въ мѣстнитѣ лѣчебни заведения.

При появяването въ София първитѣ ранени, цѣлото почти столично население се преобърна въ санитаренъ персоналъ: въ новооткриваемитѣ болници въ София изведнажъ се явяше и нужния за първо врѣме персоналъ; кой помагаше на лѣкаритѣ при привързване раненитѣ и при операциитѣ; кой помагаше за сѣмание и настаняване тежко-раненитѣ на постелки; кой кърмеше или помагаше въ друго на тѣзи, които по тѣжестъта на ранението си имаха нужда отъ чужда помощъ; по цѣли дни и нощи много отъ софийскитѣ гражданки самоотвержено дежуряха въ болницитѣ у постелкитѣ на тежко раненитѣ, а други приготвяваха материали за привързване. И въ другитѣ градове, гдѣто пристигаха ранени, гражданитѣ съ състрадание и помощъ ги посрѣщаха, като ги настаняваха и даваха покой кой въ дома си, а кой слугуваше въ лѣчебнитѣ заведения. По етапнитѣ же пѣтища и на етапнитѣ пунктове населението доброволно е услужвало на проходящитѣ ранени; само се е грижило за прехраната имъ, настаняването имъ за нощуване и прочее.

И иностранныитѣ граждани въ България неостанаха безучастни въ дѣлото на спомогание и огледване раненитѣ войници.

Още въ началото, при навалица ранени въ София, иностранныитѣ граждани и гражданки се явиха съ своята помощъ, състояща въ материали за привързване, за постелки и прочее. Но особено голѣмо значение имаше тѣхното лично участие въ болницитѣ при подаване първа помощъ, въ което мнозина отъ тѣхъ се оказаха по-вѣщи въ това дѣло и съ това облекчаваха голѣмия трудъ на санитарното тѣло въ София, което бѣше на първо врѣме твърдѣ недостаточно за появилшето се число ранени отъ боеветѣ при Сливница на 5, 6, 7, и 8 ноемврия.

Въ послѣдствие, помощта на разнитѣ въ София иностранны колонии се средоточаваше въ особно учреденитѣ отъ тѣхъ свои болници. Учреденитѣ отъ иностранцитѣ болници бѣха: 1) болница на нѣмската колония (Австро-Германската) на 50 легла въ дома на Г-на Хаджигенова, която въ всичко се издържаше на сръдства на тая колония; 2) международна болница на 27 легла въ дома на Г-на Разсолкова; 3) католическа болница при католическата църква и училище и въ частния домъ на Г-жа Боталико, 40 легла; 4) болница на гръцката колония, въ зданието на Пападопуло, 42 легла; 5) Руското Агентство отъ началото взе върху си грижата за продоволствие раненитѣ, които се помѣщаваха въ зданието, занимаемо отъ Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, числото на които възлизаше отъ 70—120; впоследствие же организира и съдържѣ на свое пълно иждивение въ военния клубъ болница на 50 легла; 6) Еврейската община сжщо устрои своя болница на 50 легла въ Еврейското училище, която впрочемъ се поддържаше отъ Дружеството „Червения Кръсть;“ 7) Българското дружество отъ Червения Кръсть, освѣщъ помощта въ различни материали, съ които спомогаше болницитѣ, но на свои сръдства поддържаше едно отдѣление на 70 легла (първоначално до 150) въ помѣщението на Банката, друго въ помѣщението на Дирекцията на Общитѣ Сгради, трете въ Дѣвическата Гимназия и пансионъ на 25 легла. Впоследствие сжщото дружество приспособи помѣщението на лагерната офицерска столовая

за болница за тифозни и други инфекционни болни — на 50 легла, които и поддържа. (Дѣятелността на Българското дружество отъ Червения Кръсть и на неговитѣ клонове вѣтъ отъ София въ минѣлата Сърбско-Българска война подлежи да се искаже въ специаленъ отчетъ отъ това дружество) 8) Дружеството за постройката желѣзницата Царибродъ — Вакарель, приспособи своето помѣщение и съдържѣ на свое иждивение 19 офицерски легла; 9) Въ капелата на Негово Височество бившия Български князь Александъръ I се устрои 12 офицерски легла, които се съдържаха за смѣтка на двореца; 10) както по-горѣ споменѣхме, при Италианското агентство отъ Италианскитѣ тука работници, чехската колония и други се организира цѣлъ санитаренъ отрядъ за пребиране раненитѣ отъ бойното поле, който отрядъ съ своята дѣятелностъ оказва голѣми услуги.

Голѣмото до участие на населението въ другитѣ мѣста, гдѣто се появиха ранени — Видинъ, Ломъ, Ловечъ и прочее, то по свѣдѣнията, които се иматъ, населението на всждѣ е срѣщало раненитѣ съ участие и е съдѣйствувало за тѣхното настаняване и огледване.

При това, тука пакъ повторно считаме за дългъ да споменемъ за помощта и личното участие въ спомогание на раненитѣ български войници на Българския гражданинъ въ Романия Г. Берона съ семейството му. Г. С. Беронъ съ пълненъ съставъ, необходими за спомогание на ранени принадлежности, се притече въ България съ цѣлото си семейство и се спря въ Ломъ, гдѣто въ всичкото врѣме, въ качество на санитарни, сж работили въ откритата въ Гимназията въ Ломъ болница, за устройството на която не малко е положилъ трудъ и сръдства.

Благодарение на тази извънредна и енергическа помощъ отъ страна на населението и личното му участие въ дѣлото на спомогание за огледване раненитѣ, при всичката неподготвеностъ на санитарната администрация въ западната частъ на България за посрѣщане голѣмо число ранени, които се оказаха въ кратко врѣме при упорнитѣ боеве подъ Сливница; при чувствителния недостатъкъ на първо това врѣме въ лѣкарски и въобще санитарни персоналъ, при всички други невзгоди, зависящи отъ неудобствата на съобщенията, удалечение страната отъ центроветѣ на производителността санитарни и болнични предмѣти, отъ врѣмето на годината — при всичко това, може да се засвидѣтелствува, че ни единъ раненъ войникъ не остана непригледанъ, не привързанъ, не нахраненъ и въобще ни единъ не е останѣлъ още въ първия день на ранението му или при пристиганieto му отъ бойното поле въ София, безъ надлежната първа помощъ

И тѣй, при навалица раненитѣ въ едно твърдѣ кратко врѣме въ столицата, първата нужда се посрѣщна удовлетворително, първата медицинска помощъ се даде на раненитѣ; тѣзи, които малко или много бѣха тежко-ранени и изисквахъ удобно болнично положение и специално ползувание, още отъ начало се устрои въ болницитѣ; а тѣзи, които безъ вреда можеха да слѣдватъ на вжтрѣ въ държавата, се евакуираха постепенно още въ първитѣ дни; оставаше вжче грижа отъ страна на лѣкарското тѣло по-нататѣшно наблюдение и специално ползувание раненитѣ — оказване оперативнo, хирургическо, пособие на тѣзи, на които по-нататѣшния ходъ на лѣчението изискваше.

За това нашитѣ сили бѣха недостатъчни, нашитѣ специалисти хирургѣ едва успѣваха съ производство крайне необходимитѣ, тъй називаеми първични, операции; въобще на първо врѣме — до 13 ноемврия, се осѣщахъ голѣмъ недостатъкъ въ специалисти оператори. Но и тази нужда се удовлетвори съ пристигане иностраннытѣ санитарни миссии.

Ранения български войникъ срѣщна голѣмо съчувствие и вѣнъ отъ своето отечество почти отъ всяки по-близки до България държави се испратиха санитарни миссии или отъ дружеството «Червения Кръсть» или отъ разни високопоставени лица.

Отъ дружеството «Червения Кръсть» на съѣдната намъ Румѣния първо пристигна миссия, състояща отъ 2 лѣкари съ 4 души помощници, която пое водението на раненитѣ, помѣстени въ дѣвическата гимназия.

Отъ Гесенъ - Дармштадтския «Червения Кръсть» — единъ отрядъ, състоящъ отъ 7 милосердни сестри съ единъ упълномощенъ, които работиха въ зданието на банката.

Отъ Германското дружество «Червения Кръсть», пристигнаха двѣ миссии; едната, во главѣ съ хирурга Лангенбуха съ 4 души помощници и 4 милосердни сестри. На тази миссия се предостави водението болницата въ зданието на банката. Съ втората миссия отъ Германското дружество пристигнаха двоица хирургѣ — д-ръ Гриммъ, съ старанието на когото се организира една болница за 50 легла въ Пиротъ, която той водеше, и — Глюкъ, съ 4 милосердни сестри, който работеше въ едно отдѣление съ 70 легла въ Александровската болница; въ това отдѣление работиха една милосердна сестра и единъ санитаръ, пристигнали отъ Англия.

Отъ Австро-Унгарското дружество «Червения Кръсть» пристигна миссия съ два лѣкари и 20 милосердни сестри, на която миссия се предостави водението на едно отдѣление съ 50 легла въ артиллерийскитѣ казарми и классическата гимназия съ 100 до 150 легла.

Отъ наслѣдникъ на Австро-Унгария пристигнаха двоица хирургѣ.

Рицарския орденъ отъ Унгария, за спомагане на ранени, пристигна съ миссия отъ два пълномощници съ 8 амбулантни кола и други материали.

Кѣсно вече, при завръщане нашитѣ войски отъ Сърбия, пристигна санитарната миссия отъ Руския «Червения Кръсть», състояща отъ единъ упълномощенъ, седемъ лѣкари, 13 милосердни сестри и други санитарѣ, съ запасъ отъ болнични принадлежности и други средства. На тази миссия се предостави заведване въ санитарно отношение болницата въ зданието на Народното Събрание съ 200—250 легла; сѣщо тази миссия пое въ пълно свое вѣдение и съдържане болницата въ зданието на военния клубъ. Въобще, за дѣятелността и средствата на иностраннытѣ санитарни мисии подлежи да се искаже въ отчета на Българското дружество отъ «Червения Кръсть», къмъ което тѣ бѣха делегирани.

Къмъ края на мѣсець декемврия останалитѣ на излѣчение въ Софийскитѣ болници ранени, значително се намалиха; много отъ заетитѣ за болници здания се освобождаваха, останалитѣ ранени се средоточаваха въ постояннитѣ болнични здания и тѣзи отъ правителствен-

нитѣ, отъ които не се имаше толкова нужда, тъй щото иностраннытѣ миссии къмъ 1 януария си свършиха дълга и си отидоха, освѣнъ Русската, която остана до 20 мартъ. Къмъ това врѣме вече можеше да се испраздни и зданието на Народното Събрание, тъй като числото на раненитѣ остана до 50 души (освѣнъ тѣзи въ Александровката болница), които се помѣстиха въ лагерната офицерска столовая. Окончателно же учредения въ София военно-врѣмения госпиталь се закри на 1 май 1886 год.

Съ пристигане на иностраннытѣ миссии лѣкарския и въобще санитарния персоналъ се увеличи, хирургическото и въобще медицинското пособие на раненитѣ се извършваше вече правилно съ надлежача оцѣнка случаитѣ, огледванието раненитѣ сѣщо стана правилно, понеже то премина въ рѣцѣ вѣщи, опитни, каквито бѣха милосерднитѣ сестри.

Въ представената долу таблица за числото на раненитѣ и смъртнитѣ случаи въ болницитѣ ясно се вижда какъвъ и резултата на исхода на раненията. По недостатъкъ на точни научни болнични свѣдѣния за произведенитѣ операции и тѣхния исходъ, както горѣ казахме, не е възможно да се представи пълна научна статистика; представяемитѣ въ таблицата свѣдѣния сѣ общи, но и по тѣхъ може да се заключи за блѣстящия резултатъ, който се получи въ нашитѣ болници.

ТАБЛИЦА No. 1.

за общото число на раненитѣ войници презъ Сръбско-Българската война на 1885 год., съ показание числото на раненията въ разни части на тѣлото, процентното отношение на тѣзи ранения къмъ общото число и числото на смъртнитѣ случаи съ процентното отношение къмъ общото число на раненитѣ въ разни части на тѣлото.

Въ коя частъ на тѣлото	Числото на раненитѣ	Процентното отношение къмъ общото число на раненитѣ	Умрѣли безъ и слѣдъ операции	Процентно отношение на смъртнитѣ случаи къмъ числото на раненитѣ въ равни части на тѣлото	Числото на останалитѣ безъ крайници
Горнитѣ крайници . .	1765	41.41	7	0.4	6
Долнитѣ крайници . .	1204	28	37	3	37
Главата	116	2.7	8	7	—
Шията	33	0.707	0	0	—
Гърдитѣ	113	2.6	9	8	—
Гръбната частъ	57	1.3	1	1.7	—
Корема	46	1.08	10	21.7	—
Дѣтороднитѣ органи . .	5	0.11	1	20%	—
Неизвестно гдѣ ранени	595	14	0	0	—
Контужени	328	7.07	0	0	—
Всичко	4262	10.65	73	1.7	—
Болни	95	—	22	23	—

1010	Всичко ранени	Горнитъ крайциници
02322	Оздравили	
450	Умрели	
660	Всичко ранени	Долнитъ крайциници
220	Оздравили	
046	Умрели	
610	Ранени	Главата
110	Оздравили	
046	Умрели	
610	Ранени	Корема
110	Оздравили	
046	Умрели	
610	Ранени	Гърдитъ
110	Оздравили	
046	Умрели	
610	Ранени	Контузентъ
110	Оздравили	
046	Умрели	
610	Ранени	Общо число %
110	Оздравили	
046	Умрели	

ТАБЛИЦА No. 2.
за раненията на офицеритъ.

ТАБЛИЦА No. 3.

за общото число на раненитъ Сръбски войници, които сж постъпили на лѣчение въ нашитъ болници.

Въ коя частъ на тѣлото е ранението	Общо число на раненитъ	Умрели безъ и слѣдъ операции
Горнитъ крайциници . . .	49	—
Долнитъ крайциници . . .	129	15
Гърдитъ	25	1
Гръбнака	4	1
Корема	5	1
Дѣтороднитъ органи . . .	2	—
Остра пневмония	3	2
Всичко	217	20
Въ това число офицери . .	3	1

Общото число ранени въ миналата Сръбско-Българска война възлиза на 4262 челоѣка, въ това число 4216 долни чинове и 46 офицери. Въ приведената таблица сж показани числата на раненитъ въ разни части на тѣлото. Свѣдѣнията за тѣзи числа сж взети отъ болничнитъ листове. Отъ таблицата № 1, се вижда, че най-много ранени сме имали въ горнитъ крайциници (41.41% отъ общото число на раненитъ). Такъвъ голѣмъ процентъ ранения въ тия крайциници може да се обясни съ това, че най-много ранени имаше подъ Сливница, при отбраната на бързо направенитъ укрѣпления, при което горнитъ крайциници и изобщо горнитъ части на тѣлото сж най-много изложени. Сжщеврѣменно процента не смъртността отъ тия ранения е твърдѣ малкъ (0.4%), а числото на осакатѣлитъ, т. е., останали безъ рѣцѣ, възлиза на 6 челоѣка (0.3%). Слѣдъ раненията на рѣцѣтѣ, слѣдватъ раненията на долнитъ

крайциници (нозѣтѣ), числото на които възлиза на 1204 (28%) отъ общото число на раненитъ; смъртнитъ случаи отъ тия ранения възлизатъ до 37 челоѣка. Главната масса на тия ранения послѣдва при атакуванието Драгоманскитъ височини, Царибродъ и Пиротъ, при които атаки българския войникъ бѣше принуденъ съ открити гърди да превземе укрѣпенитъ и почти непристъпни неприятелскитъ позиции. Отъ тия ранения сж останали безъ членове 37 души, или 3% отъ числото на раненията въ нозѣтѣ. Слѣдъ тая главна масса ранени идатъ 2.7% въ разни части на главата, които сж дали смъртностъ 7%. Раненията въ гърдитъ достигатъ 2.6% съ 8% смъртностъ; грѣбначната частъ на тѣлото 1.3% съ 1.7% смъртностъ; а раненията въ корема заематъ 1.08% съ 21.7% смъртностъ. Ако числото на раненитъ въ главата, гърдитъ и корема не е голѣмо, обяснява се съ това, че повечето ранения въ тия части на тѣлото сж смъртелни и такива ранени сж оставали на бойното поле, първитъ и главнитъ привързочни пунктове. Тия ранени и безъ това сж дали голѣмъ процентъ на смъртностъ при еднакви условия на лѣчението. Въ дѣтороднитъ органи има ранени 5 или 0.11% съ 1 смъртенъ случай. Въ таблицата между графитъ се срѣща и числото 595 ранени, на които раненията сж останали неопредѣлени. Причината на това е, че въ първитъ дни на евакуацията, преди съставяние комисията за освидѣтелствование раненитъ, сж били повечето легко-ранени, които и не сж били записани въ болничнитъ регистри. Тия ранени сж отивали пѣши. Отъ евакуираниитъ ранени има умрели отъ осложнение по пътя, единъ и въ Ловчанската болница единъ отъ тифъ, а въ Плѣвненската и другитъ — нито единъ. Числото на контузенитъ се вижда значително, но въ тая категория сж помѣстени всичкитъ въобще пострадали отъ падание или обсипване съ прѣстъ и прочее, а не непосредствено отъ неприятелскитъ орудия. Въ таблицата е показано и числото на болнитъ, които постъпили въ болницитъ въ София отъ дѣйствующитъ части, числото на които възлиза 95 челоѣка. Това незначително число болни се появи подъ Пиротъ при свършване боеветъ и бивуакиранieto на войската на отворение въздухъ безъ всѣкакви палатки.

Трѣбва да забѣлѣжимъ изобщо, че заболѣваемостта между мобилизованиитъ войски презъ всичкитъ походи е нищожно. Никаква епидемия не се разви дори и подиръ усиленитъ маршове (50 километра въ день); само въ Пиротъ, послѣ първитъ дни на превзиманieto му, по невъзможностъ набързо пристигание хранителни припаси, войската се лишаваше отъ повечето продукти, които обаче твърдѣ скоро се набавиха, появили се нѣколко случаи отъ тифъ, които бѣха препратени въ Царибродъ, а нѣколко останали въ София, оставени отъ разнитъ части, които на завръщане преминаваха презъ столицата. Между раненитъ сж помѣстени и нѣколко случая отъ помръзване на конечноститъ, числото на които е твърдѣ незначително, при всичко, че голѣмитъ студоде завариха войската ненадѣйно на такива позиции, гдѣто доставката на топло облѣкло не бѣше възможно тозъ часъ.

Таблицата № 2, показва раненията на офицеритъ. Най-много ранени между тѣхъ се забѣлѣзватъ въ долнитъ крайциници 23, отъ които се е поминалъ единъ,

слѣдъ ампутацията въ горната частъ на бедрото. Слѣдъ тѣхъ слѣдватъ раненитѣ въ горнитѣ крайници на брой 10, безъ смъртенъ случай и безъ ампутация. Отъ 6-тѣхъ ранени въ разни части на главата и лицата оздравѣли сж всички. Най-голѣма смъртностъ между офицеритѣ сж дали раненията въ гърдитѣ — отъ 4 ранени оздравѣли сж 2 и двама починали. Изобщо раненията между офицеритѣ сж дали 6.1% смъртностъ. Този процентъ на смъртността между раненитѣ офицери надминава онзи на долнитѣ чинове (1.7%) твърдѣ значително, з щото и процента на раненитѣ на пр. въ корема надминава онзи между долнитѣ чинове (1.08% между долнитѣ чинове, между офицеритѣ 4.3%); сж щото се забѣлѣзва и въ гърдитѣ, гдѣто % на раненията между офицеритѣ възлиза на 8.7%, а между долнитѣ чинове — 2.6, три пжти повече. Съ това се обяснява и голѣмия процентъ смъртностъ между раненията на офицеритѣ.

Процента на раненитѣ къмъ общото число на дѣйствующитѣ войски (40,000) е 10.65%. — Числото на падналитѣ въ боеветѣ възлиза на 697, отъ които 16 офицери и 681 долни чинове, или 1.7% отъ общото число на дѣйствующитѣ войски. Горнето число е взето отъ свѣдѣнията, доставени отъ частитѣ на войската, които сж учасували въ боеветѣ, процентното отношение на убититѣ къмъ раненитѣ (16.30% или на 6 ранени единъ убитъ).

Въ таблицата № 3, е приведено общо число на раненитѣ сърби, които бѣха пребрани отъ бойното поле отъ нашитѣ санитарии и постѣпиха на лѣчение въ нашитѣ болници. Числото на тѣзи бѣше 217, въ това число и трима офицери; отъ това число смъртни случаи 19 или 9%. Този голѣмъ, относително процентъ на смъртността между раненитѣ сърби, които се ползуваха съ еднакви условия въ болничното лечение, се обяснява съ това, че се води отъ малко число ранени и ранени тежко, тѣй като само такива предполага се, оставаха въ рѣцѣтѣ на побѣдителя, по невъзможностъ да се оттеглятъ отъ боевата линия, а тѣхнитѣ санитарии не сж могли да ги прибержтъ. Това се потвърждава още отъ раненитѣ въ долнитѣ крайници — 129 отъ 217 души ранени

София, 7 февруарий 1887 година.

Главенъ лѣкаръ на войската: С. Мирковъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4138.

Послѣдствие рапорта на г. Бургаский окр. управителъ, отъ 7 февруарий т. г. подъ № 1090, извѣстява се на г-да окръжнитѣ управители и постояннитѣ комиссии, че на Иванъ Цалевъ, жителъ отъ г. Бургазъ и на кмета отъ село Махмечъ-кьой, Бургаска околия, срѣщу изгубенитѣ отъ тѣхъ реквизиционни расписки: на първия за по 10 кила ячимики безъ оцѣнка, а на втория за 150 кола дърва сжщо безъ оцѣнка, сж издадени други расписки дубликати съ сжща дата и ну-

меръ, а именно: на Иванъ Цалевъ расписката е съ дата отъ 1 априлий 1886 год. подъ № 774, а на кмета отъ село Махмечъ-кьой съ дата отъ 3 априлия 1886 год. подъ № 795. Изгубенитѣ расписки у когото се намѣратъ, или се представятъ за исплащане, да се считатъ за унищожени

Главенъ Секретаръ, Хр. Бѣлчевъ.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ НАБЛЮДЕНИЯ

(OBSERVATIONS MÉTÉOROLOGIQUES)

презъ мѣсець февруарий — pendant le moi Février 1887.

Наблюдения Observations	Часове (heures)	Д Н И		
		18	19	20
Атмосферно на- лягане редуци- рано на 0°C. — Baromètre réduit à 0°C.	7	721.7	717.5	714.6
	2	719.8	717.1	715.7
	9	718.5	716.0	716.9
	*)	720.0	716.9	715.7
Температура °C. — Tempé- rature °C.	7	- 1.4	3.0	2.8
	2	5.0	6.8	6.0
	9	3.6	4.4	3.2
	*)	2.4	4.7	4.0
Влажностъ въ проценти. — Humidité en %	7	86	75	86
	2	70	71	73
	9	61	71	84
	*)	72	72	81
Вѣтъръ. Посока и сила на километри за часъ. — Vent. Di- rection et vitesse par l'heure en kilomètres.	7	NW 14.4	NW 18.0	NW 23.4
	2	NW 16.20	NW 19.8	NW 31.32
	9	NW 8.82	NW 14.4	NW 14.4
Общо състояние на вре- мето. — Situation générale du temps.	7	ясно serein	облачно couvert	$\frac{1}{4}$ облачно $\frac{1}{4}$ couvert
	2	ясно serein	$\frac{3}{4}$ облачно $\frac{3}{4}$ couvert	$\frac{1}{2}$ облачно $\frac{1}{2}$ couvert
	9	ясно serein	облачно couvert	облачно couvert
	*)			

*) срѣдня — moyenne.

Наблюдателъ: М. Бѣчеваровъ.

Учитель при Софийската класическа гимназия.

ОБЯВЛЕНИЯ.

Военно Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 788.

Военното Министерство извѣстѣва, че въ частитѣ на войската има вакантни мѣста за медицински и ветеринарни фелдшери. Желаящитѣ да се зачислятъ на служба се отнасятъ съ прошение при което да се прилагатъ надлѣжнитѣ за званието и службата документи — до Военното Министерство.

Съ това се извѣстѣва, че отслужившитѣ задлжителния срокъ на военната служба се зачисляватъ съ право на свѣрхсрочно служаци; отпуща имъ се съдържание 900 лева на занимающий длѣжностъ старшей фелдшеръ и 720 лева на младшитѣ — годишно, съ друго съдържание (продоволствие и обмундирование) — отъ хазната на общо основание.

4—(301)—48

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1503.

Военното Министерство обявява, че издаденитѣ отъ бивший командиръ на II Доброволческо-поборническа дружина капитанъ Каваловъ свидѣтелства на доброволцитѣ отъ сѣщата дружина: Панайотъ Ив. Ламявъ под № 614 и Атанасъ Христовъ под № 801, трѣбва да се считатъ недѣйствиелни, понеже тѣ сѣ изгубени и въ замѣна имъ сѣ издадени отъ Военното Министерство на помѣнатитѣ доброволци преписи отъ тѣзи свидѣтелства.

г. София, 18 февруарий 1887 г.

2—3

Флотилия и морска часть.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 223.

Флотилията и морската часть съгласно чл. 3 отъ „закона за публичнитѣ търгове“ обявява, че на 9-й мартъ 1887 год., въ 9½ часа сутрѣнъта въ управлението на флотилията въ гр. Руссе, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставяние 600 тонна каменни въглища кардиор. отъ първо качество и 10 тонна коксъ въ портовий складъ на частъта.

Офертитѣ ще се приематъ до 12 часа по пладнѣ. Срока за доставяние на въглищата се опредѣлява отъ дена на утвърждението контракта въ течение 20 дена.

Поемнитѣ условия и (бразецъ и гѣтъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ отъ 9 до 6 часа.

Желаящитѣ да участвуватъ въ търга внасятъ залогъ 1200 лева.

г. Руссе, 12 февруарий 1887 год.

Вр. и д. завѣдующий Флотилията и морската часть,

Капитанъ: Ангеловъ.

Конторщикъ: Гавриковъ.

2—(478)—3

Привилег. вегетаб. жбний прахъ

за подкрѣпляване на вѣнцитѣ и чистене на жбитѣ отъ И. А. Мушлера, жбний лѣкаръ въ София, намира се за проданъ въ аптекитѣ на долупоименованитѣ геснода:

въ Варба Н. Апостолидисъ
„ Вратца Н. Рогозински
„ Добричъ П. Апостолидисъ
„ Ловечъ Гуттъ
„ Руссе Вотчъ

въ София Белизаръ Якововъ
„ „ Коларъ
„ „ Пенчовъ
„ Свищовъ Д-ръ Павловичъ
„ Търново Пенчовъ

5—(234)—20

Ново-Загорска митница.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 26.

Обявява се за всеобщо знание на интересующитѣ се лица, че на 18 идущий мартъ, въ 9 часа предъ пладнѣ, въ помѣщението на Ново-Загорската митница, ще се продаватъ съ явно наддаване слѣдующитѣ конфискувани стоки:

- 1) 5¼ оки масло „тереша“;
- 2) 12 килограмма язми, нарѣчени „калемкари“;
- 3) 98 дермии и 100 драма пюскюль;
- 4) 1 килограммъ гѣба (сюнгеръ);
- 5) 13½ дузини вакса въ кутии, и
- 6) 100 килограмма (бруто) воскъ нечистъ Европейски.

Извѣстно да е на купувача, че восъка трѣбва, като го купи, да го изнесе внѣ отъ границитѣ на Българското Княжество.

Желаящитѣ да купятъ отъ горѣпоменатитѣ нѣща, поканватъ се въ поменатото мѣсто и време да наддаватъ.

г. Нова-Загора, 9 февруарий 1887 год.

Управитель: С. Славовъ.

Секретаръ: С. Казанджиевъ.

1—(441)—1

Софийско женско дружество „Майка“.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Настоятелството на Софийското женско дружество „Майка“, основано преди 16 години съ цѣль да помага на бѣдни ученички, публично изразява своята благодарностъ на г-на капитана Козарова, родомъ отъ г. Видинъ, завѣдующий артиллерийската лаборатория въ г. Руссе, за щедрата му помощъ, състояща отъ (400) четиристотинъ лева въ злато, която испроводи на дружеството чрезъ началника на инспекторската отдѣление при Военното Министерство, отъ генералния щабъ капитанъ Ивановъ.

Да живѣятъ подобни благодѣтели!

София, 18 февруарий 1887 год.

Настоятелството.

1—1

Разградский болниченъ съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 24.

Разградский болниченъ съвѣтъ обявява за всеобщо знание, че на 22 идущий мартъ въ 2 часа послѣ обѣдъ, въ помѣщеніето на мѣстната окр. постоянна комиссія, ще се произведе публиченъ съ явно малонадаване търгъ, за достагание нужнитѣ потребности за прехрана, освѣтление, презързване и пране на болнитѣ въ болницата за време отъ 1 априлий до 31 декемврий тек. година.

Желающитѣ да видятъ условията могатъ и преди произвежданието търга.

До 24 часа слѣдъ възлаганието ще се допустне малонадаване по 5%.

г. Разградъ, 11 февруарий 1887 год.

Предсѣдатель на болн. съвѣтъ: У. Марковъ.

Секретарь: Ив. Кръчмаревъ.

1—(489)—3

Сливенско град. общинско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 342.

Сливенското градско-общинско управление съ настоящето си обявява на интересующитѣ се, че ще отдаде, чрезъ търгъ съ явна конкуренция, построяването на 16 стаи въ градскитѣ топли бани (ляджи), находящи се край рѣката Тунджа, 2 часа далечъ отъ г. Сливенъ. Предполага се направата на стаятъ да може да се извърши съ около 10000 лева.

Желающитѣ да насматъ постройката на рѣченнитѣ стаи могатъ да се явяватъ въ градско-общинското управление всѣкий присѣственъ день въ опредѣленитѣ за работение часове, за да узнаятъ плана и поемнитѣ условия и да намаляватъ.

Послѣдний търгъ ще стае на 15 идущий мартъ мѣсець, часа въ 2 слѣдъ пладнѣ. Претържка по 5% ще има на слѣдующий день.

г. Сливенъ, 9 февруарий 1887 год.

Предсѣдатель: С. Кожухаревъ.

Секретарь: Иор. Мандровъ.

2—(443)—3

Севлиево сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 71.

Подписаний, Никола Коковъ, сѣдебенъ приставъ при Севлиево окр. сѣдъ, на основание издадени отъ сѣдъ на 29 януарий 1886 година изпълнителенъ листъ No. 131, въ полза на Христо Топузановъ отъ гр. Севлиево, повѣренникъ на Ив. Х. Бурмовъ отъ г. Габрово и ст. ст. 452, 454, 455, 458, 461, 462 и 465 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще трае публичната продажъ на слѣдующитѣ недвижими имущества

находяще се въ с. Чъдарлий и мѣстността му, която ще се почне отъ първоначалната имъ оцѣнка, собственни на Илия Петковъ, Колю Минковъ и Илия Тодоровъ отъ сѣдъното село, а именно:

1) къща на горний край на селото, между сѣдъ: Узунъ Бекирооглу Ибриямъ, Бекиръ Чаушъ, пѣтъ, Минко Цѣревъ и нива, едноетажна състояща отъ соба и хашовъ, една стая отдѣлно и отъ около 3 дюлюма дворъ, материятъ дървенъ, покрита съ плоча, лице 7 метра и 95 сантиметра, широка 5 метра и 90 сантиметра и висока 2 метра и 90 сантиметра, оцѣнена за 2500 гроша;

2) нива на дервента около 3 дюлюма, между сѣдъ: пѣтъ, Тахидъ Пехливанъ и Гадманъ Али Ага, оцѣнена за 300 гроша;

3) нива въ „кечи-яла“ около 3 дюлюма, между сѣдъ: долчина, пѣтъ и Колю Минковъ, оцѣнена за 250 гроша;

4) нива въ „Икинлия“ около 3 дюлюма, между сѣдъ: Ибрахимъ Узунъ Бекирооглу, Минко Цѣревъ, Недю Колевъ и Ионко Колевъ, оцѣнена за 300 гроша;

5) ливада въ „Малаучъ“ около 3 дюлюма, между сѣдъ: Атибоолу Ибриямъ и Минко Цѣревъ, оцѣнена за 300 гроша;

6) кория въ „Кузатъ“ около 6 дюлюма, между сѣдъ: пѣтъ, дере и Фератъ Чаушъ, оцѣнена за 600 гроша;

7) нива „подъ лозята“ около 3 дюлюма, между сѣдъ: Минко Цѣревъ, Ибоолу Али и Айвазоолу Ахмедъ, оцѣнена за 300 гроша;

8) кория въ „Бей-яланъ“ около 5 дюлюма, между сѣдъ: Колю Минковъ, Назъръ Ибрахимовъ и пѣтъ, оцѣнена за 500 гроша;

9) двѣ ниви на „Бузаръ-кърши“ около 4 дюлюма, между сѣдъ: Иванъ Къневъ, Кара Юсеинъ, Бекиръ Чаушъ и дере, оцѣнена за 500 гроша;

10) нива въ „Кузътъ“ около 3 дюлюма, между сѣдъ: Ионко Колевъ, Атибоолу Ибрахимъ, Шебекоолу Ахмедъ, и орманъ, оцѣнена за 300 гроша;

11) нива подъ селото около 3 дюлюма, между сѣдъ: Назъръ Ибрахимовъ, орманъ, Айвадоолу Ахмедъ и Бекироолу Ахмедъ, оцѣнена за 300 гроша;

12) нива подъ селото, около 2 1/2 дюл., между сѣдъ: Назъръ Ибрахимъ, Абоолу Хасанъ, Къратлъ Мехмедъ и Реджебъ Молла Еминоолу, оцѣнена за 300 гроша;

13) нива на „Сърѣджаларъ“, около 3 дюлюма, между сѣдъ: Ибоолу Юсеинъ, Кара Юсеинъ Атибоолу Реджебъ и пѣтъ, оцѣнена за 300 гроша;

14) кория въ „Кенликъ“, около 40 дюлюма, между сѣдъ: Илия Теодоровъ, дере и пѣтъ, оцѣнена за 3000 гроша.

Конто се продаватъ за издължение упоменатий горѣ изпълнителенъ листъ отъ сумма 7147 1/2 гроша, лихви по 12% въ годината отъ 28 августъ 1885 година до исплащанието имъ, 38 лева и 76 стот. сѣдебни разности, правовождение на дѣлото 325 гроша и всичкитѣ разности по изпълнението.

Горѣупоменатитѣ имущества не сѣ отчуждавани нито залагани и продажбата имъ ще се извърши въ канцеларията ми въ г. Севлиево.

г. Севлиево, 16 януарий 1887 год.

Сѣдебенъ приставъ: Н. Коковъ.

2—(363)—3

Ловчанский мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на законъ
Ловчанский мировий съдия 1886 г. декември 16 день, дѣло № 2209 отъ 1885 год., по иѣ. изслуша гражд. Радославъ отъ г. Ловечъ, повѣренникъ на Пенчо Ивановъ отъ с. Абланица, противъ Реджебъ Сюлюмановъ Гевезовъ отъ сѣщото село, а по настоящемъ въ Турция въ неизвѣстно мѣстожителство, за искъ актъ на недвижими имущества.

Съдията взе въ съображение чл. чл. 71, 100 и 115 отъ Гражд. мирово съдопроизводство

опредѣли:

Признава продажбата на петъ кѣса недвижими имущества, вписани въ рѣшението на Ловчанский мировий съдия по гражд. дѣло подъ № 1789/82 г. въ пунктове 1, 2, 5, 6 и 7, между Реджебъ Сюлюмановъ Гевезовъ бивший жителъ на с. Абланица, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство въ Турция, и Пенчо Ивановъ отъ сѣщото село, за 3200 гроша, за дѣйствителна и осъжда Реджебъ Сюлюмановъ Гевезовъ да предаде въ владение въпроснитѣ имущества на М. Хр. Радославовъ, повѣр. на Пенчо Ивановъ въ жит. отъ с. Абланица, а именно:

1) селище въ селото, $1\frac{1}{4}$ дюл., съ предѣли: Бал-талъ Али, Мустафа Он-баши, селищата имъ, долчина и пѣтъ;

2) нива на „Оджа Бахчасъ“, 2 дюл., съ предѣли: Пошакъ Ахмедъ съ нива отъ двѣ страни, долчина и мера;

3) нива и кория на „Иланъ Кююсу“, 15 дюл., съ предѣли: Топушъ Стоянъ, Коджа Силиманъ, пѣтъ и долчина;

4) бранище на „Вълчи дѣлъ“, 1 дюл., съ предѣли: Али Ефенди, Дочо Сяровъ, пѣтъ и долчина, и

5) бранище на „Иванъ Чукуру“, 1 дюл., съ предѣли: Али Ефенди, Борукъ Али и отъ двѣ страни пѣтъ; въ стойностъ на 3200 гроша и да заплати съдебнитѣ раз-носки, за публикация на призовката 20 лева и 70 ст., за публикация на резолюцията, за водение на дѣлото и всички други разноски, които послѣдватъ до изпълнението на рѣшението.

Рѣшението е неокончателно и подлежи на апелационно обжалване въ Ловчанский окр. съдъ въ двѣ-недѣленъ срокъ, считанъ отъ денъ на публикуването му въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 124 и 132 отъ Гражд. мирово съдопроизводство.

Мировий съдия: Хр. Сахаровъ.

Секретарь: Н. В. Поповъ.

1—(186)—1

Бургаский съдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 972.

Подписаний, Д. Пенчевъ, пом. съдебенъ приставъ при Бургаский окр. съдъ на Анхалский съд. участъкъ, на основание изпълнителный листъ на Анхалский мировий съдия отъ 5 септември 1886 год. подъ No. 660. и

съгласно ст. 431 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, налагамъ запоръ на недвижимитѣ имущества на наслѣд-ницитѣ на Лазоглу Ахмедъ, отъ село Кара-Агъ, Заиде жена Ахмедова, Сефрикъ, Адиле и Ибраимъ Ахмедови, за обезпечение искъ на Исанисъ Какафоридисъ, отъ г. Анхало, състоящъ отъ 998 л. и други 35 л. съд. по дѣлото разноски, а именно:

1) единъ дюлюмъ лозе, въ Кара-Ачко помѣстие въ рипѣстѣта називаема „араба юлу“, съ предѣли: Сте-пѣтъ, оцѣнено. Дели Мехмедъ, Хаджи Махмудъ и

2) тоже единъ дюлюмъ текущи; мѣстността називаема „юлъ“ въ сѣщото помѣстие въ зоглу Ахмедъ, Петро Кирияки и пѣтъ, оцѣнено. Ла-

3) деветъ кила нива, въ сѣщото помѣстие 200 гр.; ностѣта називаема „Карабалжъ“, съ предѣли: пѣтъ, Чали и Восасъ Сава, оцѣнена за 200 гроша;

4) шестъ кила нива, въ сѣщото помѣстие, въ мѣст-ността називаема „коджа байръ“, съ предѣли: Димитръ Димовъ и байръ, оцѣнена за 300 гроша;

5) шестъ кила нива, въ сѣщото помѣстие, въ мѣст-ността називаема „Ески Васъкъ“, съ предѣли: Зафиръ Костовъ, Димитраки Димовъ и байръ, оцѣнена за 300 г.;

6) деветъ кила нива, въ Кара-Ачко помѣстие, въ мѣстността називаема „Илялжъ“, съ предѣли: пѣтъ, Алилъ Мустафовъ, келеме и пѣтъ, оцѣнена за 150 гр.;

7) три кила нива, въ сѣщото помѣстие, въ мѣст-ността називаема „Кумлукъ“, съ предѣли: Мехмедъ Мустафовъ, Василь Кирияки и пѣтъ, оцѣнена за 150 гр.;

8) шестъ кила нива, въ сѣщото помѣстие, въ мѣст-ността називаема „Арнаутъ юлу“, съ предѣли: отъ всичкитѣ страни пазбища, оцѣнена за 300 гроша, и

9) единъ домъ съ една одая, находяща се въ село Кара-Ачъ, въ „турската махала“, съ предѣли: кѣщата на наслѣдницитѣ и пѣтъ, домътъ е построенъ отъ дър-венъ материялъ и покритъ съ сазъ и съ дворно мѣсто около единъ дюлюмъ, оцѣненъ за 500 гроша.

Вишепомѣнатото недвижимо имущество не подлежи на отчуждение съгласно ст. 432 отъ Временнитѣ Съд. Правила, до сниманieto настоящето запрещение.

г. Анхало, 11 декември 1886 год.

Пом. съд. приставъ: Д. Пенчевъ.

1—(240)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 149.

Подписаний, Д. Пенчевъ, пом. съдеб. приставъ при Бургаский съдъ на Анхалский съдебенъ участъкъ, на основание изпълнителный листъ на Анхалский мировий съдия отъ 11 юлий 1886 год. подъ No. 497, и съ-гласно ст. 431 отъ Времениятѣ Съдебни Правила, чрезъ настоящето си налагамъ запоръ върху недвижимото иму-щество на Теодораки и Димитръ Илчогларъ, отъ гр. Анхало, за обезпечение искъ на Апостолаки Н. Му-муяди, отъ сѣщия градъ, за четиридесетъ лири турски и законната имъ лихва по 12% на год. отъ 5 августъ 1885 год. до деня на исплащанieto, а именно:

1) единъ дюлюмъ лозе, находящи се въ Анхалскитѣ лоза въ мѣстността називаема „Ески Сарлакъ“, съ предѣли: Георгиосъ Кюлафчоглу, Димитръ Зоти и пѣтъ, и

2) 12 кила нива, находящи се въ Анхалското по-мѣстие въ мѣстността називаема „Ариякъ“, съ предѣли:

Апостолъ Баласъ, Манолъ Илчоглу и отъ двѣтъ страни пѣтъ.

Горѣпоменатото недвижимо имущество не подлежи на отчуждение съгласно ст. 432 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила до снимание настоящето запрещение.

г. Анхиало, 23 януарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Д. Пенчевъ.

1—(298)—1

Сливенский сѣдебенъ приставъ. ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 94.

Подписаний, Никола Загоровъ, сѣдебенъ приставъ при Сливенский окр. сѣдъ, на основание приказа издаденъ отъ сѣщия окр. сѣдъ на 24 декемврий 1886 година подъ No. 3991, и съгласно ст. 248 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, чрезъ настоящето си налагамъ запоръ върху недвижимото имущество принадлежаще на Ахмедъ Герсий Гази Герѣвъ, отъ с. Скобелово, живущъ въ г. Ямболъ, състояще отъ една зарзаватска градина (бахча), находяща се въ околността на селото Чокоба, Сливенска околия, мѣстността називаема „Юрта“, между сѣсѣди: Теню Митевъ, Петювитѣ сынове, пѣтъ и Ахмедъ Герсий, за обеспечение искъта на Манукъ Киркоровъ отъ г. Сливенъ, състоящъ отъ 1.102 лега.

Секвестрираната градина (бахча), е собственна на отвѣтника Ахмедъ Герсий Гази Герѣвъ, не е залагана никому и не подлежи на отчуждение до сниманието на настоящий запоръ.

г. Сливенъ, 21 януарий 1887 год.

Сѣд. приставъ: Н. Загоровъ.

1—(290)—1

Ст.-Загорский мировий сѣдья.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 1398.

Въ името на законътъ, днесъ на тринадесетий поемврий хиляда осемстотинъ осемдесетъ и шеста година, Старо-Загорский мировий сѣдья, Г. Коларовъ, засѣдающъ въ г. Стара-Загора, въ распоредителното си засѣдание, като зема предъ видъ: че Старо-Загорский сѣдеб. приставъ, К. Кеновъ, за изпълнението рѣшеннето на сѣщия сѣдья отъ 15 май 1884 год. подъ No. 1385, съ което Амишъ Мехмедовъ, отъ г. Стара-Загора, по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство, съ което е осѣденъ да заплати на Митя Колевъ отъ сѣщия градъ, деѣ хиляди сто деветдесетъ четири и половина гроша текущи, лихвата имъ отъ датата на рѣшението до исплащанието имъ и сѣдеб. разноски петдесетъ и два гроша и 65 стот. златни, е обявилъ на публична продажн, по указанието на Митя Колевъ, длѣжниковитѣ 12 части ниви, състоящи всичко отъ шестнадесетъ и половина уврата, лѣжащи въ с. Балакларско землище и едно дворно мѣсто отъ единъ и половина уврата, въ с. Балаклари, предѣдени всички отъ М. Колевъ, на деѣ хиляди деветдесетъ и петъ гроша.

Че сѣдебний приставъ съ обявление No. 1628, отпечатано въ „Държавенъ Вѣстникъ“, публично е обявилъ

за продажбата на имуществата, че въ означений въ обявлението No. 1628, день за публичната продажня имуществата, 6 октомврий 1886 год., пошението е поискувачи, че кредитора Митя Колевъ му казанитѣ имущества, какъ да се възстанови формалности редовно съ извършване на продажба.

На основание чл. 465 и 468 отъ Врем. Сѣд. Правила, опредѣли:

припознава Митя Колевъ, бакалия, отъ гр. Стара-Загора, за притежателъ на слѣдующитѣ недвижими имущества, лѣжащи въ землището на с. Балаклари:

1) нива отъ три уврата, въ мѣстността „Голяджикъ“, съ страни: нивитѣ на Ат. Колевъ, Петръ Добревъ и Георги Ивановъ;

2) нива отъ три уврата, въ мѣстността „Кличовата кория“, съ страни: нивата на Желя Тодоровъ и орманъ;

3) нива отъ шестстотинъ квад. метра, въ мѣстността „Давлици“, съ страни: нивата на Хасанъ Халваджиолу и орманъ;

4) нива отъ деветстотинъ квадратни метра, въ мѣстността „Бадсиглика“, съ страни: нивитѣ на Петръ Добревъ, Сюлейманъ Ибраимовъ, и Георги Ивановъ;

5) нива отъ два уврата, въ мѣстността „Юргъ сѣртъ“, съ страни: нивитѣ на Мехмедъ Халваджиолу, Етемоолу Мехмедъ и Х. Матотъ Кѣзмъ;

6) нива отъ деветстотинъ квадратни метра, въ мѣстността „Хамбаръ“, съ страни: нивитѣ на братия Славови, Христю Недѣлкъ и Таиръ Ефенди;

7) нива отъ деветстотинъ квадратни метра, на сѣщата мѣстность, съ страни: нивитѣ на Георги Ивановъ, Братия Славови, Амишъ Мавгаловъ и бузалжкъ;

8) нива отъ 1 уврата, въ мѣстността „Кюприята“, съ страни: пѣтъ и рѣка;

9) нива отъ единъ и половина увр., въ мѣстността „Ай Бунаръ“, съ страни: аркъ и гора;

10) нива отъ триста квад. метра, въ мѣстността „Кюприята“, съ страни: нивитѣ на Славя Пеневъ и баиръ;

11) нива отъ два и половина увр., въ мѣстността „Саята“, съ страни: нивитѣ на Петръ Колевъ и гора;

12) нива отъ единъ и четвъртъ уврати, въ мѣстността „Куза“, съ страни: гора, рѣка и пѣтъ, и

13) дворно мѣсто (юргъ) въ село Балаклари, Старо-Загорска околия, отъ единъ и половина увр., съ страни: дворовитѣ на Славя Пеневъ, Чакръ Махмудъ и пѣтъ.

Настоящото опредѣление подлѣжи на обжалване предъ Старо-Загорский окр. сѣдъ за Амиша Мехмедовъ, въ седемдневенъ срокъ отъ деньтъ на публикуванието настоящето еднажъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“, а за Митю Колевъ отъ деньтъ на съобщен. препиясъ отъ сѣщото.

Мировий сѣдья: Г. Коларовъ.

1—(310)—1

Свищовский сѣдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 70.

Подписаний, Иванъ Г. Драгановъ, сѣдеб. приставъ при Свищовский окр. сѣдъ, на основание исполнительный

листъ на сѣщия сѣдъ, отъ 14 януарий 1887 г. подъ № 204, и съгласно ст. 242 отъ Врем. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето си налагаѣтъ заповѣдь на слѣдующитѣ недвижими имущества, принадлежащи на длѣжникѣтъ Димитръ Аневъ, изъ г. Свищовъ, слѣдъ като се извади суммата 25.000 лева, за Българската народна банка отъ остатъка върху $\frac{1}{2}$ часть, т. е. припадающата часть на длѣжникѣтъ Димитръ Аневъ, и слѣдъ като се удовлетвори искѣтъ на Свѣтославъ Тъпчилешовъ, изъ гр. София, състоящъ отъ 6.172 $\frac{1}{2}$ лева, отъ остатъкѣтъ за обезпечение искѣтъ на Тодоръ А. Божиновъ, изъ г. Свищовъ, състоящъ отъ 7.996 лева и 96 ст., а именно:

1) една магазинъ, расположена въ гр. Свищовъ, на скелята, улица „Х. Денкова“, построена отъ камѣкъ и тухла ширина 9 метра, дължина 17 метра (153 квадр. метра) при сѣсѣди: отъ къмъ фронтѣтъ пѣтъ, отъ лѣвата страна магазинята на Ляко Петковъ, отъ дѣсната страна пѣтъ и дюкения на Т. С. Димитровъ, отзадъ дворъ (отъ 500 квадратни метра), ханбаръ (депозитний магазинъ) съединенъ съ магазинята подъ стриха, принадлежащи съ (дворѣтъ и ханбарѣтъ) къмъ магазинята, ханбаря (депозитний магазинъ) е построенъ тоже отъ камѣни и тухли, има 9 метра ширина, 25 метра дължина (225 квадр. метра) и служи за склада на предната магазинъ.

Забѣлежка: Горнитѣ три парчета, магазинята, ханбаръ и двора, съставляватъ три нераздѣлими части (едно дѣло) и служи за влагание и продаване разни стоки.

2) една магазинъ въ сѣщия градъ на скелята, улица „Княжеска“, построена отъ камѣкъ и тухли, (подѣтъ отъ дървенъ материялъ), ширина 7 метра, дължина 13 метра (91 квадр. метръ) при сѣсѣди: отъ къмъ фронтѣтъ пѣтъ, отъ дѣсната страна пѣтъ и Кускуневий ханъ, (принадлежностъ на Д. Начовичъ, И. Д. Станчовъ и Мехмедъ Калнакиолу) отъ лѣвата страна на магазинята на А. Г. Поповъ, отзадъ магазинята на Ив. Юрдановъ, постройката ѝ е на единъ катъ, служи за влагание и продаване стоки, и

3) една магазинъ, (раздѣлена на двѣ отдѣления) расположена въ сѣщия градъ, на скелята, улица „1-ий юлий“, построена отъ камѣни и тухли, ширина 10 метра, дължина 15 метра, (150 квадр. метра) при сѣсѣди: отъ къмъ фронтѣтъ пѣтъ, отъ дѣсна страна магазинята на Киро Вълевъ, отъ лѣвата страна магазинята на Галубъ Ефенди и отзади двоѣтъ (отъ 390 квадр. метра), принадлежностъ (дворѣтъ) къмъ едното (сѣверното отдѣление) на магазинята, постройката ѝ е на единъ катъ и служи за влагание и продаване стоки.

Горѣпоменатитѣ недвижими имущества не подлежатъ на отчуждение съгласно ст. 248 отъ сѣщитѣ правила, до сниманieto на настоящето запрещение.

г. Свищовъ, 20 януарий 1887 год.

Сѣд. приставъ: Ив. Г. Драгановъ.

1—(324)—1

Кюстендилский сѣдебенъ приставъ.

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 81.

Подписанный, Димитръ М. Порожановъ, пом. сѣдеб. приставъ при Кюст. окр. сѣдъ на Дубничкий участѣкъ, на основание пмсменната заповѣдь отъ сѣщия сѣдъ отъ

2 тек. мѣсець н. г. подъ No. 2, и съгласно ст. 248 отъ Врем. Сѣд. Правила, налагаѣмъ възбрана (запоръ) на слѣдующитѣ недвижими имоти, принадлежащи на Яко Николовъ, жителъ отъ г. Самоковъ, живущъ въ с. Блажиево (Дубничка околия), а именно:

1) една воденица отъ два камѣка, при „Джерманъ“, стѣжжана съ ливада, рѣка и воденица на Яко;

2) нива надъ „воденицата“ отъ 2 увр., стѣжжана съ воденица, гада и нива;

3) нива при „Сгреко“ отъ 15 увр., стѣжжана съ еядекъ кория и Якова нива;

4) нива подъ „лозята“ отъ 4 увр., стѣжжана: Атанасъ съ лозе, кория и Миношовъ съ нива;

5) нива въ „Присоето“, отъ 20 уврата, стѣжжана мера, пѣтъ и Неджикова нива;

6) нива „Крайнидолско“, отъ 20 уврата, сѣсѣдна съ Якови и Абдулови ниви;

7) нива въ „рѣката“, отъ 3 уврата, между сѣсѣди: Тоне, Иванъ съ ниви и рѣка;

8) нива у „Крайнидолско“, отъ 10 уврата, между сѣсѣди: Яко, Неджибъ и Абдулъ съ ниви;

9) нива въ сѣщата мѣстностъ отъ 10 увр., у „Дабо“, отъ 8 уврата, сѣсѣдна: съ Якова нива и пѣтъ;

10) нива у „Дабо“, отъ 8 уврата, между сѣсѣди: Димитри и Панчо съ ниви;

11) лозе отъ 5 уврата, стѣжжано: съ мера и Янково лозе;

12) лозе въ „Дундарово“, отъ 3 уврата, между сѣсѣди: Яко и Стоилъ съ лозя;

13) лозе въ „Дундарово“, отъ 2 уврата, между сѣсѣди: Мийото съ лозе и високомогилски лозя;

14) ливада у „Върбата“, отъ 15 уврата, между сѣсѣди: Христо и Мехмедъ съ ливада и рѣка, и

15) ливада до „старата воденица“, стѣжжана: съ рѣка и Якова нива.

Горѣпоменатитѣ имоти не подлежатъ на отчуждение до снимание настоящето запрещение.

г. Дубница, 15 януарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Д. М. Порожановъ.

1—(243)—1

Казанлъшкий мировий сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 203.

Казанлъшкий мировий сѣдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Времен. Сѣдебни Правила, призовава Мехмедъ Хюсейновъ, жителъ изъ с. Шейново, Казанлъшка околия, а по настоящемъ живущъ въ Турция Айдынска околия, село Воруъ Кьой, да се яви лично или чрезъ законенъ новѣренникъ въ камарата на Казанлъшкото мирово сѣдилище, най-късно слѣдъ четири мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване на настоящата въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявений срещу му искъ отъ Димитръ К. Икономовъ изъ гр. Казанлъкъ, за 1000 лева по записъ.

Въ случай на неявка, мировий сѣдия ще поступи съгласно ст. 115 и 116 отъ Гражд. Мирово Сѣдопроизводство.

г. Казанлъкъ, 28 януарий 1887 год.

Мировий сѣдия: С. П. Карасимеоновъ.

1—(343)—3

Ломский окръженъ сѣдъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 287.

Ломский окръженъ сѣдъ, възъ основание ст. 850 отъ Врем. Сѣдебни Правила, дири отклонивши се отъ сѣдебното слѣдствие Гоцо Антониевъ, изъ с. Вършецъ, Берковска околия, обвиняемъ въ нараняване съ ножъ Антония Божинова, отъ сѣщото село. Казания Гоцо Антониевъ е на 14—15 годишна възраст съ слѣдующитѣ отличителни черти: тънко-високъ, очи черни, русъ, безъ мустащи, дългособразъ, сухъ, облѣченъ съ селски бѣли дрѣхы и обутъ съ опинки.

Всѣкий, комуто е извѣстно настоящето пребивание на рѣченъ обвиняемъ, е длъженъ да извѣсти за това на близкитѣ полицейски или административни власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да слѣдятъ както за издирването му, така и за препращанieto му въ повѣренный менъ сѣдъ.

г. Ломъ, 20 януарий 1887 год.

Предсѣдатель: А. М. Филиповъ.

Секретарь: Н. Иончовъ.

3—(256)—3

Сливенский окръженъ сѣдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 182.

Сливенский окръж. сѣдъ, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врем. Сѣдебни Правила, призовава наслѣдницитѣ на покойникъ Артакларски Ахмедъ, а именно: съпругата му Местуре Ахмедова, дѣйствующа за себе си и като настойница на дѣцата си: Али, Мурадъ и Хюсне Ахмедови, изъ с. Артаклари, Сливенска околия, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ сѣда лично или чрезъ свой законенъ пълномощникъ слѣдъ шесть мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Дър. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предъявения срещу тѣхъ искъ отъ Никола Бахчевановъ изъ гр. Сливенъ, повѣренный на Мехмедъ Саидъ и Османъ Кобахъ Мехмедови изъ сѣщия градъ, за 212 лири турски и 84 гроша.

Въ случай, че не се явятъ, сѣдътъ ще пристѣпи къмъ разглеждане дѣлото задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ сѣщитѣ Правила.

г. Сливенъ, 20 януарий 1887 год.

Предсѣдатель: С. Мартиновъ.

Секретарь: Ст. Николовъ.

3—(268)—3

Ново-Загорский мировий сѣдия.**ПРИЗОВКА**

№ 382.

Ново-Загорский мировий сѣдия, Владимиръ Яковлевъ, на основание ст. 115 отъ Времен. Сѣдебни Правила,

призовава Ахмедъ Мурадовъ, бившии жителъ на с. Генджелий, Ново-Загорска околия, а по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренный въ залата на Ново-Загорското мирово сѣдилище най-късно до шесть мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за отговоръ на заявения срещу му искъ отъ Димитръ Ивановъ, отъ сѣщото село, за 23¹/₂ лири турски и послѣдующитѣ по дѣлото разноски; въ случай же на неявка, мир. сѣдия ще постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ Гражд. мир. сѣдопроизводство.

г. Нова-Загора, 16 януарий 1887 год.

Мировий сѣдия: В. Яковлевъ.

Секретарь: Начевъ.

3—(244)—3

ПРИЗОВКА

№ 383.

Ново-Загорский мировий сѣдия, Владимиръ Яковлевъ, на основание ст. 115 § 3 отъ Врем. Сѣдебни Правила, призовава Мелекъ Ханжмъ, жена на Кямилъ Ефенди, бивша Нова-Загорска жителка, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренный въ залата на Ново-Загорското мирово сѣдилище най-късно до шесть мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за отговоръ на заявения срещу нея искъ отъ Диранъ Безазиянъ, законенъ повѣренный на Хюсебъ Гарибианъ изъ г. Цариградъ, за 5000 гроша, отъ лира турска 125 гроша; въ случай же на неявка, мировий сѣдия ще постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ Гражд. мир. сѣдопроизводство.

г. Нова-Загора, 16 януарий 1887 год.

Мировий сѣдия: В. Яковлевъ.

Секретарь: Начевъ.

3—(245)—3

ПРИЗОВКА

№ 384.

Ново-Загорский мировий сѣдия, Владимиръ Яковлевъ, на основание ст. 115 § 3 отъ Врем. Сѣдебни Правила, призовава Ахмедъ и Мелишъ Мурадови, бивши жители на с. Генджелий, Ново-Загорска околия, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ лично или чрезъ законенъ повѣренный въ залата на Ново-Загорското мирово сѣдилище най-късно до шесть мѣсеца отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за отговоръ на заявения срещу нѣтъ искъ отъ Димитръ Ивановъ, отъ сѣщото село, за 2562¹/₂ гроша текущи, заедно съ послѣдовавшиитѣ по дѣлото разноски; въ случай же на неявка, мировий сѣдия ще постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ Гражд. мирово сѣдопроизводство.

г. Нова-Загора 16 януарий 1887 год.

Мировий сѣдия: В. Яковлевъ.

Секретарь: Начевъ.

3—(246)—3

Е.-Джумайский мировий съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 240.

Ески-Джумайский мировий съдия, на основание чл. 115 п. 1 отъ Врем. Съдебни Правила, призовава Колю Недѣлковъ, изъ с. Кайсѣларъ, Ески-Джумайска околия, сега съ неизвѣстно мѣстожителство въ България, да се яви лично или чрезъ повѣренникъ въ Е.-Джумайското мирово сѣдилище въ единъ мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното трикратно обнародване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговори на предъявения срещу му отъ священника Тодора Тодорова искъ, за 2000 гроша.

Въ случай на неявка, ще се постѣпи съгласно чл. 115 и 116 отъ Гражд. мир. сѣдопроизводство.

Мировий съдия: М. Добревъ.

3—(252)—3

Плѣвенский мировий съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 1132.

Плѣвенский мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врем. Съдебни Правила, призовава Панталей Хаимовичъ, временно проживающъ въ г. Плѣвень, а по настоящемъ живущъ въ г. Букурещъ (Ромѣния), да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на това сѣдилище най-късно въ четири мѣсеченъ срокъ отъ денятъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу него искъ отъ Иванъ Ив. Доковъ, повѣренникъ на Костовъ, Стояновъ и С-не отъ г. Плѣвень, за 2806 гроша по тефтеръ.

Въ случай на неявяване лично или чрезъ повѣренникъ, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ Гражд. мир. сѣдопроизводство.

г. Плѣвень, 21 януарий 1887 год.

Мировий съдия: Пенчо Саввовъ.

Секретарь: К. Маринчевъ.

3—(260)—3

Самоковсий мировий съдия.**ПРИЗОВКА**

№ 106.

На основание ст. 115 п. 2 отъ Временитѣ Съдеб. Правила, призовава Зейнебъ Хайрулова, Самоковка, а по настоящемъ живуща въ село Цървникъ, въ Пиянечко (Македония) и Неджибе Хайрулова, тоже Самоковка, живуща въ Цариградъ (Турция), наслѣдници на Коджа Молла Мустафа, да се явятъ въ залата на сѣдилището лично или чрезъ законни повѣренници, въ първия денъ слѣдъ истичанието на четиримѣсечния срокъ отъ деня на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на искътъ, предъявенъ противъ тѣхъ отъ жителтъ на г. Самоковъ, Аврамъ Арне, за 1427³/₄ гроша.

Въ случай на неявяването имъ, сѣдилището ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ Гражданското Сѣдопроизводство за мировитѣ сѣдин.

г. Самоковъ, 22 януарий 1887 год.

Мировий съдия: Л. Шонтовъ.

Секретарь: Янакиевъ.

3—(289)—3

Кюстендилский окръженъ сѣдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 284.

Кюстендилский окр. сѣдъ призовава Тренчо Цвѣтковъ отъ с. Власина (Сърбия), да се яви въ тоя сѣдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ денятъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 114 и 115 п. 2 отъ Врем. Сѣд. Правила, за да отговори на предъявения срещу него искъ отъ Бохоръ Давиенъ отъ г. Кюстендилъ, повѣренникъ на Емине и Нейметъ Х. Садикови, Фейме Феизулова, Айше Мусаова и Алюшъ Мехмедовъ, бивши Кюстендилски жители, за неправилно секвестриране недвижими имущества, оцѣнени приблизително за 100 лири турски.

Въ случай на неявяване, сѣдътъ ще постѣпи къмъ разглеждане дѣлото задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ горѣпоменатитѣ Правила.

г. Кюстендилъ, 21 януарий 1887 год.

Председатель: Златаровъ.

Секретарь: Н. Костовъ.

3—(242)—3

Т.-Пазарджишкий сѣдебенъ приставъ.**ПРИЗОВКА.**

№ 130.

Подписанный, М. Стояновъ, сѣдебенъ приставъ при Т.-Пазардж. окр. сѣдъ, на основание изпълнит. листъ No. 7823 отъ 30 декемврий 1886 год., издаденъ отъ Т.-Пазарджишкий окр. сѣдъ, призовавамъ Зайнебъ, Хабибе Сулюманъ Кѣзларъ, жителки на г. Т.-Пазарджикъ, а по настоящемъ живущи въ Цариградъ (Турция), да се явятъ лично или чрезъ повѣренникъ въ канцеларията ми въ г. Т.-Пазарджикъ, въ двѣ-недѣленъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и заплатятъ ²/₃ части отъ 12.299 гроша, отъ които 3746 гр. въ 120 гр. лира тур., 231 гр. въ текущи, а останалото количество въ 100 гр. лира тур. и 115 гр. лихва на 4650 гр. и на цѣлото количество лихва по 1% до исплащанието имъ, както и 1213 гроша златни сѣдебни разноски и разноскитѣ по изпълнението, на Дервишъ Али Абдуловъ, отъ гр. Т.-Пазарджикъ.

Въ противенъ случай, ще постѣпи съгласно ст. ст. 433, 434, 443, 451, 456 и 465 отъ Врем. Съдебни Правила, къмъ описътъ, оцѣнението и продажбата на недвижимитѣ имъ имущества, находящи се въ околността на г. Т.-Пазарджикъ.

г. Т.-Пазарджикъ, 19 януарий 1887 год.

Сѣдебенъ приставъ: М. Стояновъ.

3—(249)—3

Видинский окръженъ сѣдъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 390.

Видинский окр. сѣдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 п. 1, 2 и 3 отъ Врем. Сѣд. Правила, търси отклонившая се отъ предварителното дирение Ангелъ Кръстовъ, бивший жителъ отъ г. Берковица, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, 19 годишенъ, лице черно-мургаво, очи и вѣжди жълти, коса руса, ностъ дълъгъ, уста обикновени и облеченъ въ европейски шаечни дрѣхы, сбвняемъ въ кражба на 146 рубли сребърни отъ Иванъ Митевъ; за това се обявява, че всѣкой, комуто е извѣстно мѣстожителството на казаный обвиняемъ, обязанъ е да покаже на полицейскитѣ власти гдѣ се намира, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го представатъ своевременно въ Видинский окр. сѣдъ.

г. Видинъ, 23 януарий 1887 г.

Предсѣдатель: Тр. Г. Гаази.

Секретарь: Хр. Живковъ.

3—(273)—3

Кюстендилский окръженъ сѣдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 315.

Кюстендилский окр. сѣдъ призовава Мустафа бегъ Хюсеинъ Беговъ отъ г. Щипъ (Македония), да се яви въ този сѣдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Дър. Вѣстникъ“, съгласно ст. ст. 114 и 115, п. 2 отъ Врем. Сѣд. Правила, за да отговаря на заявения срѣщу него искъ отъ Петръ Драндаровъ, повѣренникъ на Тодоръ Капаровъ и Стоянъ Джансѣзовъ жители отъ г. София, за предаване на едно пасбище, намиращо се въ с. Атъ-Кория, оцѣнено за 15000 гр.

Въ случай на неявяване, сѣдътъ ще разгледа дѣлото задочно, съгласно ст. 281 п. 1 отъ горѣпоменатитѣ правила.

г. Кюстендилъ, 23 януарий 1887 г.

Предсѣдатель: Хр. Златаровъ.

Секретарь: Н. Костовъ.

3—(274)—3

Берковский мировий сѣдья.**ПРИЗОВКА**

№ 143.

Берковский мир. сѣдья, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врем. Сѣд. Правила, призовава Садикъ Молла Аязовъ бивший жит. на г. Берковица, повѣренникъ на майка си Емине, сестритѣ си Азие и Шефкиянъ отъ сѣщій градъ, а по настоящемъ живущъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ сѣдебната стая на Берковското мирово сѣдилище лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ най-късно до 6 мѣсеци отъ послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на заявения срѣщу

му искъ отъ Коста Кировъ Комушчиченецъ отъ г. Берковица, за една къща въ стойность 4100 гр.

Еъ случай на неявяване, сѣдътъ ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

Берковица, 22 януарий 1887 г.

Мировий сѣдья: Зах. П. Димитровъ.

Секретарь: Я. Демяновъ.

3—(270)—3

Новоселский мир. сѣдья.**ПРИЗОВКА**

№ 67.

Новоселский мир. сѣдья, на основание ст. ст. 114 и 115 п. 3 отъ Врем. Сѣд. Правила, призовава Хюсеинъ Хасановъ, бивший Орманлийский жителъ, (Новоселска околия), по настоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ сѣдебната му зала въ с. Новоселци лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ 6 мѣсеченъ срокъ отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на предъявения срѣщу него искъ отъ Соф. земл. касса, за 600 гроша заедно съ лихвата имъ отъ 1874 год. 11 декемврий до исплащанието.

Въ случай на неявяване въ горѣозначения срокъ, сѣдьята ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство.

с. Новоселци, 22 януарий 1887 год.

Мировий сѣдья: В. Бушарановъ.

Секретарь: Н. Д. Велевъ.

3—(278)—3

Варненский сѣдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 65.

Подписанный, Ем. Начевъ, пом. сѣд. приставъ при Варненский окр. сѣдъ, на IV участкъ, на основание изпълнителния листъ подъ № 7630, издаденъ отъ сѣщій сѣдъ, съ който се осажда Тодоръ Димовъ Балчишкий жителъ, да заплати на Ст. Бабакиевъ, повѣренникъ на Икономъ Попъ Енча Димитровъ жит. изъ г. Варна 88 лири турски и пр. и съгласно ст. ст. 452, 454, 463 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, обявявамъ на интересующитѣ се, че слѣдъ трикратната публикация на настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ на публиченъ търгъ ⁵²/₁₂₀ части отъ воденицата отъѣтникова називаема „Чалжкъ-Черменъ“ при г. Балчикъ надъ рѣката „Акъ-Буваръ“.

Отъ тия ²⁶/₁₂₀ части 28 сѣз заложени на Балч. земл. касса. Продажбата ще се извърши предъ канцелярията ми въ г. Балчикъ.

Надаванетоъ ще почне отъ оцѣнката 62 лева едната сто и двайсета часть.

Желающитѣ г-да да зематъ участие въ търгътъ, могатъ ежедневно да дохождатъ въ канцелярията ми за справки и прегледвание книжката.

г. Балчикъ, 21 януарий 1887 г.

Пом. сѣд. приставъ: Ем. Начевъ.

3—(271)—3

Софийский апеллативенъ сѣдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 160.

Софийский апеллативенъ сѣдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Врем. Сѣд. Правила, дири отклонившия се отъ сѣдебното дирение Христо Ивановъ отъ г. Ломъ, 35 годишенъ, българинъ, бивший Берковский окръженъ управителъ, обвиняемъ въ злоупотрѣбление 326 лева и 25 ст. правителствени пари.

Умолява се всѣкий, който би узналъ мѣстопребиванieto на обвиняемия Христо Ивановъ, да съобщи за това на най-близкиятъ полицейски или други административни власти, а тия послѣднитѣ да го приведатъ въ сѣдътъ.

София, 24 януарий 1887 г.

Подпредсѣдатель: П. Урумовъ.

Секретарь: Др. Табаковъ.

1—(266)—3

Пловдивский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 133.

Подписаний, Ц. Овеновъ, сѣдебенъ приставъ при Плов. окр. сѣдъ, на основание исполнит. листъ подъ № 233, издаденъ отъ сѣдъ на 11 ноемврий 1886 год. въ полза на А. Зослади пълном. на Елена М. Пашала, противъ Шабанъ Абдулъ Бакъ, Х. Кичуколу Х. Зааде Исмаилъ и Х. Мустафа Абдулоолу, жит. на гр. Пловдивъ, за искъ състоящъ се отъ шестъ хиляди сто и тридесетъ гроша отъ лира турска 104 гроша, лихвата имъ отъ 17 май 1883 год. до крайното исплащане, сѣдебни разносики петстотинъ шестдесетъ и осемъ гроша златни и 42 ст. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455 и 465 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се почне и продължи 31 день публичната проданъ върху недвижимото имущество, принадлежаще само на длъжникътъ Х. Кичуколу Х. Зааде Исмаилъ, а именно:

Дюкяна му находящъ се въ г. Пловдивъ, въ узунъ-чаршия, срещу шадравана, построенъ отъ дървенъ материалъ, покритъ съ керемиди, двоетаженъ, дължина 12 метра и широчина 4 метра, съпредѣленъ съ дюкянитѣ на отвѣтникътъ, Кеко Хасановъ, Шерифъ Ефенди, дворъ на джамията и пътъ, опѣненъ за седемдесетъ и петъ лири турски.

Описаното имущество е собствено притежание на отвѣтникътъ и не е заложено никому. — Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна нагорѣ.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣописаното имущество, могатъ да дохождатъ всѣки день въ канцелярията ми въ гр. Пловдивъ, часа отъ 8—12 и отъ 2—5 слѣдъ обѣдъ, дѣто ще имъ бждатъ достъпни всичкитѣ книжа по продажбата и да наддаватъ.

г. Пловдивъ, 22 януарий 1887 год.

Сѣдебенъ приставъ: Ц. Овеновъ.

1—(283)—3

Разградский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 75.

Подписаний, Илия Т. Десевъ, пом. сѣдеб. приставъ при Разградский окр. сѣдъ на участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ №. 6371, издаденъ отъ Разградский мировой сѣдъ на 5 юлий 1886 год., и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457 и 465 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, съ настоящето обявявамъ, че отъ послѣдното обнародване настоящето ми въ „Д. Вѣстникъ“, и до 31 день ще се продаватъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на жит. отъ село Айладънъ, Недю Стояновъ, а именно: 1) единъ чариръ (ливада) находящъ се въ землището на с. Айладънъ, въ мѣстността називаема „Ада-Чариръ“, около 95 дюлюма, съ граници: шосето, Славъ Х. Симеоновъ и дере, опѣнена по 7 лева дюлюма, и 2) ливада въ сѣщото землище, въ мѣстността „Кара Ачъ Мете“, около 60 дюлюма, съ граници: Нико Миковъ, Юсеунъ Алиевъ и Ана-дере, опѣнена по 7 лева дюлюма.

Горѣпоменатитѣ ливади не сж заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение искътъ на Х. Ив. Николовъ, отъ гр. Разградъ, състоящъ се отъ 300 лева 70 ст. лихвитѣ имъ 44 лева, за водение на дѣлото и разносикѣ по изпълнението.

Наддаването ще започне отъ първоначалната оцѣнка по 7 лева дюлюма.

Желающитѣ г-да да купятъ горѣпоменатитѣ ливади, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми въ г. Разградъ, всѣкидневно отъ 9—3 часа вечеръ, освѣтъ не-присѣственнитѣ дни и да наддаватъ.

Пом. сѣд. приставъ: И. Т. Десевъ.

1—(285)—3

Търновский град. мировой сѣдъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на закона, Търновский градский мировой сѣдъ, Ив. Маловъ, днесъ на 16 януарий 1887 год. въ открито сѣдебно засѣдание разгледа граждан. дѣло №. 459, отъ 1886 г., завѣдено по тѣжбата на Ивана Радевъ Заяковъ, отъ г. Търново, противъ Иорданъ Коновъ, отъ г. Габрово, живущъ въ г. Зимничъ (Романия), за искъ 3.000 гроша, или 510 лева по записъ.

И на основание ст. ст. 47, 48, 49, 71, 100, 115 и 116 гражданското мирово сѣдопроизводство, чл. чл. 83 и 971 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, и чл. чл. 643 и 644 граждан. отоман. законъ,

заочно рѣши:

Осжда се Иорданъ Коновъ, Габровецъ, живущъ въ г. Зимничъ (Романия), да плати на Ивана Радевъ Заяковъ, отъ гр. Търново, остатъкъ по записъ 3.000 гр., лихвитѣ имъ по 12% въ годината отъ 8 юлий 1886 год. до окончателното исплащане и сѣдебни въобще разноси 80 лева, въ които се сѣтатъ и тѣзи за обнародване настоящата резолюция. Рѣшението е съ право на апелъ предъ Търновский окр. сѣдъ въ двѣнедѣленъ срокъ отъ днесъ съгласно измѣнението на ст. 132 граж-

данското мирово съдопроизводство, а съгласно ст. 121 същото съдопроизводство за отгътника се допуска още и отзивъ предъ Търновския градския мировий съдия въ двѣдѣленъ срокъ отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Мировий съдия: Ив. Маловъ.

Секретаръ: М. Райковъ.

1—(292)—3

Бургаский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 151.

Подписаний, Д. Пенчевъ, пом. съдебенъ приставъ при Бургаский окр. съдъ на Анхиалский съд. участъкъ, на основание изпълнителный листъ на Анхиалский мировий съдия отъ 11 юлий 1886 год. подъ No. 497, съ който се осъждаатъ Теодораки и Димитръ Илчогларъ, отъ г. Анхиало, да заплатятъ на Апостолъ Н. Мумуяди, отъ същия градъ 40 лири турски и законната имъ лихва по 12 на % год. отъ 5 августъ 1885 год. до деня на исплащанieto и съгласно ст. ст. 452, 454, 456 и 465 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, обявявамъ, че слѣдъ трикратното обвародване настоящето ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день ще продължава публичната продажба съ наддаване на нижеслѣдующитѣ недвижими имущества на длъжницитѣ, а именно:

1) единъ дюлюмъ лозе, ваходяще се въ Анхиал. лозя въ мѣстността називаема Ески Сарлакъ, съ предѣли: Георги Кюларчоглу, Димитри Зоти и пѣтъ, оцѣнено за 500 гроша, и

2) 12 кила нива нахождаща се въ Анхиал. помѣстие въ мѣстността називаема „сарлакъ“, съ предѣли: Апостолаки Баласи, Манолъ Илчоглу и отъ двѣтъ страни пѣтъ, оцѣнено за 1.200 гроша.

Вишепомѣнатото недвижимо имущество не е заложено никому и е собствено притежание на длъжницитѣ.

Желающитѣ Г.г. да наддаватъ, могатъ свободно да се явятъ въ канцелярията ми всѣки длъжниченъ день часътъ отъ 9—12 и отъ 2—4 преди и послѣ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣде достъпно да разгледатъ всичкитѣ книжа относящи се по настоящата продажба.

г. Анхиало, 23 януарий 1887 год.

Пом. съдеб. приставъ: Д. Пенчевъ.

1—(299)—3

Плѣвенский съдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 76.

Подписаний, Димо В. Роговъ, пом. съдеб. приставъ при Плѣвенский окр. съдъ на II участъкъ, на основание изпълнителный листъ издаденъ отъ Плѣвенский мировий съдия, на 18 декемврий 1886 г. подъ № 1732, въ полза на Цвѣтко А. Миковъ, отъ г. Свищовъ, срещу Георги Петровъ, отъ с. Вълчи-Трънь, за 1.730 гроша съ лихвата имъ, 41 левъ и 90 ст. разности и съгласно ст. ст. 452, 454, 456, 457, 462 и 465 отъ Врем. Съдебни Правила, съ настоящето си честь имамъ да обява на почитаемата публика за всеобщо знание, че

отъ послѣдното трикратно публикуване обявлението ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“, и до 31 день, ще продавамъ съ наддаване въ канцелярията си въ г. Плѣвенъ, долоизложенитѣ недвижими имущества, принадлежащи на отгътника Георги Петровъ, за исплащание на казания му дългъ, а именно:

1) нива отъ 12 дюлюма, въ околността на с. Катерица, въ мѣстността називаема „лозовий пѣтъ“, при съсѣди: Табакоолу Мустафа, Абдулъ и Айрикоолу Османъ, първоначално оцѣнена за 800 гроша;

2) нива отъ 12 дюлюма, въ околността на същото село, въ мѣстността називаема „при кладенцитѣ“, при съсѣди: Панчо Тодоровъ, Арабаджи Хасанъ, Дуни Гонновъ и пѣтъ, първоначално оцѣнена за 600 гроша;

3) нива отъ 5 дюлюма, въ същата околността, въ мѣстността називаема „Вѣхтитѣ лозя“, при съсѣди: Пенчо Гончовъ, Иванъ Мандиковъ, Топалъ Мустафа и пѣтъ, първоначално оцѣнена за 250 гроша;

4) лозе отъ 2½ дюлюма, въ околността на същото село, въ мѣстността „Рѣката“, при съсѣди: Абди Мамудовъ, Иванъ Мандиковъ, Панчо Гончовъ и рѣката, първоначално оцѣнено за 200 гроша, и

5) нива отъ 9 дюлюма, въ околността на с. Катерица, въ мѣстността „Водични пѣтъ“, при съсѣди: Смирдечала Юманъ, Дживихчи Ибраимъ, Карадасиолу Али и пѣтъ, първоначално оцѣнена за 450 гроша.

Наддаването на горѣпоменатитѣ недвижими имущества ще почне отъ първоначалнитѣ имъ оцѣнки нагорѣ.

Желающитѣ Г.г. да купятъ тѣзи имущества, нѣка присѣтствуватъ въ канцелярията ми всѣки день, освѣнъ неприсѣтственнитѣ отъ 9—12 часа сутринята и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, за да наддаватъ и разглеждатъ формалноститѣ по дѣлото, гдѣто ще имъ бѣдѣтъ достъпни книжата по продажбата.

г. Плѣвенъ, 24 януарий 1887 год.

Пом. съд. приставъ: Д. В. Роговъ.

1—(306)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 38.

Долоподписаний съд. приставъ при Плѣвенский окр. съдъ на I участъкъ, на основание изпълнителный листъ издаденъ отъ Плѣвенский окр. съдъ на 23 октомврий 1886 год. подъ No. 4887, въ полза на Цоне Петковъ, изъ гр. Плѣвенъ, съ Ламби Ц. Кара-Вѣловъ, за 490 рубли и покойний Христо Ц. Кара-Вѣловъ, за 260 рубли, жители на същия градъ, на основание ст. ст. 454 и 468 отъ Временнитѣ Съдебни Правила, съ това обявявамъ за знание на интересующитѣ се, че слѣдъ 31 день отъ публикуване настоящето ми трикратно въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще продавамъ съ наддаване въ канцелярията си долоизложеното длъжниково недвижимо имущество, за удовлетворение казанния вискателенъ искъ, което имущество е слѣдующето, а именно: 1) една къща, въ гр. Плѣвенъ, улица Александрава, предъ която има на улицата праздно мѣсто 7½ метра и единъ надбански дюгенъ 5 метра ширини, а 6 длъжина, тѣй също и задъ дюгена праздно мѣсто въ които имущества длъжника притежава само една пета часть отъ бащино му наслѣдство, която часть е къмъ западна страна и се състои отъ предъ на улицата широка 4

метра, въ която частъ влиза единъ дюгенъ построенъ съ плѣтъ, обмазанъ съ калъ, покритъ съ керемиди, съ три капака и едни врата, отъ преди горнята страна 8 метра ширина и е направа линия дълга до барата 51 метръ, тъй също до това мѣсто сѣщия длъжникъ притежава братово наслѣдство отъ $\frac{1}{6}$ — $\frac{1}{7}$ частъ, която е тоже на право до барата, ширина има на улицата 46 сантиметра, която частъ е до длъжниковото мѣсто, къмъ источна страна, тия имущества се граничатъ: съ Христо П. Милювъ, пѣтъ, Иванъ Цановъ и барата, които първоначално сѣ оцѣнени за 1.400 лева, и 2) едне лозе въ землището на гр. Плѣвентъ, въ мѣстността „срѣднитѣ лоза“, (орта бааларѣ) отъ около три дюлюма, при сѣсѣди: Георги П. Армѣйковъ, Пѣто Врашляновъ и Вѣлишанѣ, ксето първоначално е оцѣнено за 30 лева.

Поменатитѣ имущества не сѣ залагани, нито продавани никому, на които продажбата съ наддавание ще почне отъ първоначалната имъ оцѣнка нагорѣ. Интересующитѣ се господа наддавачи, за да купятъ казаннитѣ части отъ поменатитѣ имущества, могатъ да идватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственни дни и часове, за да разглеждатъ формалноститѣ по дѣлото и наддаватъ.

г. Плѣвентъ, 23 януарий 1887 год.

За сѣд. приставъ: Д. В. Роговъ.

1—(307)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 56.

Подписанный, Димо В. Роговъ, пом. сѣд. приставъ при Плѣвентский окр. сѣдъ, на II-й участкъ, на основание исполнительния листъ № 1772, издаденъ отъ Плѣв. мировий сѣдия на 20 декемврий 1886 г., въ полза на Лунка Маринова отъ г. Плѣвентъ, срещу Долньо-Джбнишката селска община за 518 лева и 66 лева и 80 ст. за разноси по водение на дѣлото и съгласно ст. 452, 454, 455, 456, 457 462 и 467 отъ Врем. Сѣд. Правила, съ настоящето си честь имамъ да обява на почитаемата публика за всеобщо знание, че отъ послѣдното трикратно публикувание обявлението ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ съ наддавание въ канцеларията си въ г. Плѣвентъ, доложениитѣ недвижими имущества, принадлежащи на Долньо-Джбнишката селска община, за исплащание на казанния й дългъ, а именно:

1) нива около 150 дюл., въ околността на с. Долни Джбникъ, въ мѣстността називаема „Погледецъ“, при сѣсѣди: Долньо-Джбнишки ниви, селската мѣра и отъ двѣтъ страни Горньо-Джбнишки пѣтъ, първоначално оцѣнена за 300 лева;

2) нива тоже около 150 дюл., въ сѣщата околностъ и мѣстностъ, при сѣсѣди: Косто Михалчевъ отъ г. Плѣвентъ, Христо Сѣмовъ и отъ двѣтъ страни селска мера, първоначално оцѣнена за 500 лева.

Наддаванието на горѣпоменатитѣ недвижими имущества ще почне отъ първоначалнитѣ оцѣнки нагорѣ.

Желающитѣ г. г. да купятъ тѣзи имущества, нека присѣтствуватъ въ канцеларията ми всѣки день, освѣнъ неприсѣственнитѣ дни отъ 9—12 часа сутринята и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, за да наддаватъ и разглеж-

датъ формалноститѣ по дѣлото, гдѣто ще имъ бждатъ достѣпни книжата по продажбата.

Плѣвентъ, 19 януарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Д. В. Роговъ.

1—(479)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 90.

Подписанный, Димо В. Роговъ, пом. сѣдеб. приставъ при Плѣвентский окр. сѣдъ на II участкъ, на основание исполн. листъ, издаденъ отъ Плѣвентский мировий сѣдия на 1 ноемврий 1886 год. подъ № 1497, въ полза на Иванъ Ц. Чомаковъ и С-ие, отъ гр. Плѣвентъ, срещу Стефанъ Стояновъ, отъ с. Орѣховица, за 3360 гроша и за разноси 37 лева, и съгласно ст. ст. 452, 454, 457, 462 и 467 отъ Врем. Сѣд. Правила, съ настоящето си честь имамъ да обява на почитаемата публика за всеобщо знание, че стъ послѣдното трикратно публикувание обявлението ми въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ съ наддавание въ канцеларията си, въ г. Плѣвентъ, долуизложеното недвижимо имущество, принадлежаще на отвѣтника Стефанъ Стояновъ, за исплащание на казанния му дългъ, а именно:

Една къща въ с. Орѣховица, въ долната махла, съ дворъ около 3 дюлюма, съградена на върхъ земята, съ кирпичъ и дървенъ материалъ, покритъ съ керемиди, при сѣсѣди: Нино Петровъ, пѣтъ, Георги Дили Даковъ и Марко Драгановъ, първоначално оцѣнена за 500 лева.

Наддаванието на горѣпоменатото недвижимо имущество ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ.

Желающитѣ г-да да купятъ тѣзи къща, нека присѣтствуватъ въ канцеларията ми, въ г. Плѣвентъ, всѣки день, освѣнъ неприсѣственнитѣ, отъ 9—12 часа сутринята и отъ 2—5 послѣ обѣдъ, за да наддаватъ и разглеждатъ формалноститѣ по дѣлото, гдѣто ще имъ бждатъ достѣпни книжата по продажбата.

г. Плѣвентъ, 27 януарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Д. В. Роговъ.

1—(352)—3

Ломский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 155.

Подписанный, пом. сѣд. приставъ при Ломский окр. сѣдъ, Г. Мановъ, на основание исполнит. листъ № 856, издаденъ отъ Ломский мировий сѣдия, и съгласно ст. 448 и 454 отъ Врем. Сѣдебни Правила, обявявамъ за всеобщо знание, че слѣдъ трикратното публикувание настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, ще се продаватъ чрезъ публиченъ търгъ въ канцеларията ми слѣдующитѣ имущества, а именно:

1) едно лозе отъ 2 дюлюма, находяще се въ землището на с. Черни Върхъ, при сѣсѣди: Пачо Първановъ, Стефанъ Ангеловъ, Демянъ Маринчовъ и Пуло Мирчовъ, оцѣнено за 480 гроша отъ вискателя;

2) нива отъ 6 дюлюма въ сѣщото землище, при сѣсѣди: Цеко Ивановъ, Луканъ Горановъ, Димитъръ Каменовъ и пѣтъ, оцѣнено отъ сѣщия за 200 гр.:

3) нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Маданский пѣтъ“, при сѣсѣди: Лукачъ Горановъ, Аврамъ Първановъ, Карчо Геновъ и пѣтъ, отъ 4 дюлюма, оцѣнена отъ сѣщия за 200 гроша;

4) нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Могила“, при сѣсѣди: Луканъ Горановъ, Тома Митровъ, Тодоръ Ивановъ и Петъръ Доковъ, състояща отъ 6 дюлюма, оцѣнена за 200 гроша отъ сѣщия;

5) нива въ сѣщото землище въ мѣстността „Грета“, при сѣсѣди: Луканъ Горановъ, Върбанъ Първановъ, Върбанъ Христовъ и Тодоръ Петковъ, отъ 20 дюлюма, оцѣнена за 300 гроша;

6) нива въ сѣщото землище, въ мѣстността „Върхъ“, при сѣсѣди: Велчо Петковъ, Найдень Ниновъ, Гечо Велчовъ и бранището на отѣтника, отъ 15 дюлюма, оцѣнена за 320 гроша;

7) ливада въ сѣщото землище, въ мѣстността „Възото“, при сѣсѣди: Тодоръ Петровъ, Пачо Първановъ, Камень Тачовъ и Коста Лазаровъ, отъ 21 дюл., оцѣнена за 370 гроша;

8) ливада въ сѣщото землище, мѣстността „Дѣловетъ“, при сѣсѣди: Велчо Петковъ, Камень Тачовъ, Маринъ Петровъ и междата на с. Войници, отъ 50 дюл., оцѣнена за 550 гроша, и

9) бранище въ сѣщото землище, мѣстность „Върхъ“, при сѣсѣди: Найдень Ниновъ, Демянъ Маринчовъ, Първанъ Димитровъ и нивата на длѣжника, отъ 24 дюл., оцѣнено за 560 гроша.

Продаваемитѣ имуществъ сѣ на Петръ Катранковъ, изъ с. Черни Върхъ, не сѣ заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение исктъ на Али Абдишовъ, изъ г. Ломъ, за сума отъ 480 оки жито и разноснитѣ.

Продажбата ще почне отъ горната оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ въпросний имотъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми, въ г. Ломъ, всѣкий день отъ 8—12 часа преди обѣдъ и отъ 2—5 послѣ пладнѣ, за да наддаватъ, съ исключение на празничнитѣ дни, гдѣто съгласно ст. 457 отъ сѣщитѣ Правила, ще имъ бѣждѣтъ достѣпни всичкитѣ книжа, касателни до продажбата.

г. Ломъ, 28 януарий 1887 год.

Пом. сѣд. приставъ: Г. Мановъ.

1—(348)—3

Анхилалский мировий сѣдья.

ПРИЗОВКА

№ 10.

Анхилалский мировий сѣдья, на основание ст. 115 п. 2 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, призовава Сократи и Ксенофондъ, синове на покойний Димитръ Даулджи изъ г. Анхилало, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ въ залата на Анхилалский мировий сѣдъ, лично или чрезъ свой п вѣренникъ въ четири мѣсеченъ срокъ отъ трикратното обнародване на настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговарятъ на исктъ предявеаъ срещу тѣхъ отъ Стилияносъ Г. Лебелебѣжи отъ г. Анхилало за 750 гр. текущи по записъ.

Въ случай на неявка въ горѣспоменатий срокъ, рѣшений сѣдья ще постапи съгласно ст. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

г. Анхилало, 24 януарий 1887 год.

Анхилалский мировий сѣдья: Грънчаровъ.

Секретарь: П. Стефановъ.

1—(318)—3

Кюстендилский мировий сѣдья.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Закона, на 1887 год. двадесетъ и третий януарий, Кюстендилский мировий сѣдья Н. Икономовъ, въ старитото си сѣдебно засѣдание отъ днесъ разгледа гражд. дѣло подъ № 316/86 год. по исктъ на Никола и Христо Павлеви, ж. отъ гр. Кюстендилъ, срещу Реджай бегъ Мустафовъ бивший Кюстендилский житель, повѣренникъ на Асибѣ Рушидова отъ сѣщия градъ за 40 лири турски, отъ продажба на недвижими имоти.

Мировий сѣдья като въздуша обяснението на страната; възъ основание чл. 48, 61, 71, 100, 103, 115, 116 и 124, 132 отъ Гражд. Мирово Сѣдопроизводство,

р ѣ ш и:

Осѣжда Реджай бегъ Мустафовъ бивший Кюстендилский житель, а сега живущъ въ Турция въ гр. Бруса, да брой 40 лири турски на братия Никола и Христо Павлеви отъ г. Кюстендилъ, за продаденитѣ имъ недвижими имоти на довѣрителката си Асибѣ Рушидова, съгласно продавателний записъ съ дата 10 юлий 1884 год.

При това се осѣжда да заплати за водение на дѣлото 25 лева, за публикация 20 лева въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой 90/86 год., всичко 45 лева. И лихвитѣ имъ отъ 23 януарий 1887 год., до конечното имъ исплащанне по 40 пари на % на мѣсецъ да заплати, както и разноснитѣ които ще послѣдватъ за послѣдната публикация на рѣшението.

Настоящето рѣшение е неокончателно и подлежи на апелъ предъ Кюстенд. окр. сѣдъ въ двѣнедѣленъ срокъ отъ трократното публикуване въ „Държ. Вѣстникъ“, а за истеца въ двѣнедѣленъ срокъ, считанъ отъ днесъ, съгласно измѣнението на чл. 132 отъ Гражд. Мирово Сѣдопроизводство.

Мировий сѣдья: Н. Икономовъ.

Секретарь: Ив. П. Мерджевъ.

1—(320)—3

Бургаский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 262.

Додуподписанный, А. Зографски, пом. сѣдебенъ приставъ при Бургаский окр. сѣдъ, на Карнобатски участкъ, на основание испълнит. листъ подъ No. 1112, издаденъ отъ Карнобатский мировий сѣдья и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 457, 461, 462 и 465 отъ Времен. Сѣдебни Правила, обявямъ, че отъ послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава въ канцеля-

рията ми въ гр. Карнобатъ чрезъ публиченъ търгъ недвижимото имущество на жителя изъ гр. Карнобатъ, Димитръ Гьокчеренски, а именно: една нива отъ 60 уврата, находяща се въ Карнобатското землище при Хаджи Гергювата чешма, съ предѣли: шоссе, грелски пѣтъ и рѣка.

Продаваемото имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искъта на Данаила Караджова изъ г. Карнобатъ, състоящъ се отъ 1775 гроша текущи съ законната имъ лихва до деньтъ на исплащанieto, както и сѣдебнитѣ разноси и адвокатското право.

Продажбата ще почне отъ първоначалната оцѣнка 2000 гроша текущи нагорѣ.

Желающитѣ господа да купятъ този имотъ, могатъ да разгледатъ формалноститѣ на настоящата продажба въ канцеларията ми отъ часа 8—12 и 2—5 послѣ пладѣтъ всѣки присѣственъ день.

г. Карнобатъ, 29 януарий 1887 год.

Пом. сѣдебенъ приставъ: Андрей Зографски.

1—(330)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 185.

Подписаний, Д. Пенчовъ, п. сѣдебенъ приставъ при Бургаский окр. сѣдъ на Анхиолский сѣдеб. участъкъ, на основание исполнительный листъ на Анхиолский мир. сѣдия, отъ 18 октомврий 1886 год. подъ № 788, издаденъ въ полза на Елисава Теодосъ Папа Фрониму отъ г. Анхиело, срещу Янако Маноли Чакоя—Еленский подданикъ отъ сѣщия градъ и съгласно ст. ст. 390, 391, 392, 393, 394, 400, 401, 402 и 404 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, честь имамъ да обявя на публиката, че отъ днесъ и до 14 дни слѣдъ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“, ще се произведе публична продажба съ наддаване на движимото имущество на Ячко М. Чакоя отъ г. Анхиело, а именно:

1) 250 ведра черно вино, Анхиолско произвѣдение, сѣчено по 8 гроша ведрото;

2) една бѣчва на голѣмина около 200 ведра; бѣчвата е направена отъ букови дѣги и завързана съ пъртени обрачи; оцѣнена за 400 гроша.

Вишенеменатото движимо имущество ще се продава за удовлетворение искъта на Елисава Теодосъ Папа Фрониму отъ г. Анхиело, състоящъ отъ 2,355 гроша, законната имъ лихва по 12 на % на год., отъ 25 юлий 1886 год. до дена на исплащанieto имъ и 165 гроша възнаграждение за водение на дѣлото.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка нагорѣ.

Желающитѣ Г.г. да наддаватъ могатъ свободно да се явятъ въ канцеларията ми всѣки дѣлникъ часътъ отъ 9—12 и отъ 2—4 преди и послѣ обѣдъ, гдѣто ще имъ бѣде достъпно да разгледатъ всичкитѣ книжа отнасящи се по тази продажба.

г. Анхиело, 27 януарий 1887 год.

Пом. сѣдебенъ приставъ: Д. Пенчовъ.

1—(331)—3

Вратчанский сѣдебенъ приставъ.

ПОВѢСТКА ЗА ИСПЪЛНЕНИЕ

№ 103.

До г-на Марко Петковъ отъ с. Врачешъ, а сега живущъ въ г. Гюргево (Романия).

Подписаний, Д. Капитанозъ, пом. сѣдеб. приставъ при Вратчанский окр. сѣдъ на III Орханийский исполнительный участъкъ, на основание исполнительный листъ No. 774, издаденъ отъ Орханийский мировий сѣдия на 7 юлий 1886 год., въ полза на Стойчо Гетовъ отъ с. Врачешъ, противъ Васъ за сумма 340 гроша, приглашамъ Ви да заплатите доброволно рѣчената сумма заедно съ сѣдебнитѣ и по изпълненieto разноси; въ противенъ случай 15 дни слѣдъ троекратното обнародване настоящата повѣстка въ „Държ. Вѣстникъ“, ще постѣпна съгласно ст. ст. 333, 430, 433, 443 и 451 отъ Временнитѣ Сѣдебни Правила, къмъ описъ и продажба върху третѣ Ваши ниви въ мѣстността въ „срѣдъ полето“ въ землището на с. Врачешъ.

г. Орхание, 31 януарий 1887 год.

Пом. сѣдебенъ приставъ: Д. Капитановъ.

1—(338)—3

Ихтиманский мировий сѣдия.

ПРИЗОВКА

№ 75.

Ихтиманский мировий сѣдия, К. В. Сарафовъ, на основание чл. 114 и 115 п. 1 отъ Временнитѣ Сѣд. правила, призовава Ахеръ Гарті Т.-Пазарджичанецъ отъ гр. Ихтиманъ, а сега живущъ въ гр. Варна, да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ Ихтиманското мирово сѣдилище, най-късно до единъ мѣсеченъ срокъ, отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на заявения срещу му искъ отъ Хахамъ Сидъ отъ г. Т.-Пазарджикъ живущъ въ г. Ихтиманъ, плпомощникъ на Мордохай Семо изъ г. Т.-Пазарджикъ за 30³/₄ лири турски по отворено бою отъ порѣжничество.

Въ случай, че не се яви до означений срокъ, то мировий сѣдия ще постѣпна съгласно чл. 115 и 116 отъ Гражданското Мирово Сѣдопроизводство.

г. Ихтиманъ, 28 януарий 1887 год.

Мировий сѣдия: К. В. Сарафовъ.

Секретарь: Хр. И. Рачовъ.

1—(339)—3

Кюстендилский окръженъ сѣдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 418.

Кюстендилский окр. сѣдъ, съ опредѣлението си подъ № 72, станало въ распоредителното му засѣдание на 20 януарий 1887 година и съгласно ст. ст. 850 и 851 отъ Времен. Сѣд. Правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонивши се отъ предварително сѣдебно сѣдствие, Пене Димитровъ, житељ отъ гр. Дубница,

обвиненъ въ разбиванне и ограбване една отъ каситѣ на Дубнишкото градско общинско управление.

Отличителнитѣ бѣлзи на П. Димитровъ сж: рѣстъ нискъ, косми черни възкърдави, години около 28, говори дръзгово и бързо, облеченъ въ Сливенско шаечено палто, подплатено съ черна кожа и обутъ съ ботуши долу набърчкани.

Рѣчений сждъ умолява всѣкого, който би узналъ мѣстожителството на поменатий П. Димитровъ, да го извѣсти на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ Кюстендилскій окр. сждъ.

г. Кюстендилъ, 31 януарий 1887 год.

Предсѣдатель: Хр. Златаровъ.

Подсекретарь: Георги Ив. Фильовъ.

1—(342)—3

Разградскій сждебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 77.

Подписанный, И. Дессевъ, пом. сжд. приставъ при Разгр. окр. сждъ, на I участкъ, на основание исполнительный листъ подъ №. 6464, издаденъ отъ Разгр. мир. сждия на 9 юлий 1885 г. и съгласно ст. ст. 452, 454, 455, 456, 457 и 465 отъ Врем. Сжд. Правила, съ настоящето обявямъ, че отъ послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продаватъ на публиченъ търгъ недвижимитѣ имущества на ж. отъ с. Хачанларъ, Недѣлчо Ив. Минчовъ, а именно: 1) една нива въ землището на с. Хачанларъ, въ мѣстността „Мазе-Тарлесж“, около 5 дюл., съ граници: Славо Димовъ, Кючукъ Петръ, Димитръ Кюсеолу и Стоянъ Костовъ, оцѣнена за 1350 гроша; 2) нива въ сѣщото землище, въ мѣстността: „Каялъ-Юлу“, около 3 дюл., съ граници: Ив. Минчовъ, Пеню Кирияковъ, Недѣлчо Петковъ и пѣтъ, оцѣнена за 810 гр.; 3) нива въ сѣщото землище, въ мѣстността: „Куюдорукъ-Баиръ“, около 2 дюлюма, съ граници: Меразъ Минчо, Данко Чакъровъ, Иванъ Минчовъ и пѣтъ, оцѣнена за 540 гр.; 4) нива въ сѣщото землище, въ мѣстността: „Топраклъ-Съртъж“, около 2 дюл., съ граници: Дачо Танасовъ, Енчо Георгиевъ, Стоянъ Минчовъ и Иванъ Манчовъ, оцѣнена за 300 гроша; и 5) нива около 1½ дюл., въ сѣщото землище, въ мѣстността „Бяла Бърчина“, съ граници: Петръ Петровъ, Тодоръ Данковъ и отъ двѣтъ страни пѣтъ, оцѣнена за 225 гроша.

Горепомѣнатитѣ имущества не сж заложени никому и ще се продаватъ за удовлетворение исктъ на Юрданъ Т. Хумбаджиевъ отъ г. Разградъ, състоящъ се отъ 3978 гр. и разносиктъ по исполнението.

Наддаванетоъ ще започне отъ първоначалната оцѣнка на всѣка нива отдѣлно.

Желающитѣ г-да да купятъ горепомѣнатитѣ имущества, могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми въ г. Разградъ всѣкидневно отъ 9—3 часа вечеръ, освѣнтъ не-присѣдственитѣ дни и да наддаватъ.

Разградъ, 24 януарий 1887 г.

Пом. сжд. приставъ: И. Дессевъ.

1—(309)—3

Софийскій сждебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 91.

Подписанный, Ан. М. Трухчевъ, пом. сжд. приставъ при Соф. окр. сждъ, на основание исполнительный листъ № 171 отъ 11 февруарий 1886 г. и №. 1389 отъ 20 августъ с. год., издаденъ отъ II-й Соф. град. мир. сждия, въ които се осжда Иванъ Кършовскій отъ г. София, да заплати по първий, на Костаки Филдеско ж. Софийскій 284½ лева и 15 лева за сжд. и по водение на дѣлото разноси и по вторий на Юрдана Н. Калпакчийскій 443 лева, лихвата имъ отъ 6 май 1885 г. до деньтъ на исплащанието имъ и 28 л. 58 ст. сждебни и по водение дѣлото разноси; съгласно ст. ст. 451, 452, 453, 455, 456, 457, 462 и 465 отъ Врем. Сжд. Правила, обявямъ за всеобщо знаение, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Д. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ на публична продавъ съ наддавание едно праздно мѣсто въ София, кварталъ V №. 37 отъ 1932 □ метра, съ съседнитѣ страни: празнитѣ мѣста на Якимъ Христовъ, Подполковникъ Любовски, Иванъ Кършовскій и Орханійското шосе.

Наддаванетоъ започнува отъ първоначалната оцѣнка 1932 лева.

Желающитѣ да купятъ рѣченото мѣсто, могатъ да се явяватъ въ канцелярията на сжд. приставъ въ г. София, да наддаватъ въ работнитѣ дни, часове, гдѣто ще се издаде на най-послѣдний наддавачъ, като сжще-врѣменно ще иматъ на расположеение всичкитѣ книжа по продажбата.

София, 24 януарий 1887 г.

Пом. сжд. приставъ: Ан. М. Трухчевъ.

1—(312)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 90.

Подписанный, Ан. М. Трухчевъ, пом. сжд. приставъ при Соф. окр. сждъ, на основание исполнительный листъ №. 2933 отъ 21 юний 1886 год., издаденъ отъ II-й Соф. град. мир. сждия и други, въ които е отсжденъ Иванъ Кършовскій, жит. Софийскій, да заплати на Младенъ Стояновъ, жит. Софийскій, 2832 лева и 213 лева 93 ст. за сждебни и по водение на дѣлото разноси и други сумми по другитѣ листове и съгласно ст. ст. 451, 452, 453, 455, 456, 457, 461, 462 и 465 отъ Врем. Сжд. Правила, обявямъ за всеобщо знаение, че слѣдъ трикратното обнародване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще продавамъ на публична продавъ съ наддавание слѣдующитѣ недвижимы имущества принадлежащи на Иванъ Кършовскій, находящи се въ с. Княжево (Соф. околия), а именно:

1) едно праздно мѣсто въ с. Княжево отъ 3 увр., на мѣстността „турскитѣ гробища“, съседни страни: Андреа Стойковъ, Никола Гъркътъ, Георги Ламбровъ, панорцитѣ и шосето, оцѣнено за 50 лева;

2) една градина необработена въ сѣщото село 60 уврата надъ „юнкерскій лагеръ“, съ съседни страни:

отъ двѣ страни пѣтъ, Капитанъ Еленовъ и „селскитѣ гробища“, оцѣнена за 1000 лева;

3) едно праздно мѣсто въ селото отъ 10 увр., съ съседни страни: спиртената фабрика, рѣка, воденицата на Станоя Кировъ и правителственната градина, оцѣнена за 1200 лева;

4) едно праздно мѣсто въ селото отъ 10 уврата, въ което Андонъ Сивовъ е построилъ една малка къща, съ съседни страни: сукнената фабрика, махаленска улица, пѣтъ и воденична рѣка, оцѣнено за 1500 лева;

5) едно селище отъ 4 увр. въ селото, съ съседни страни: Младжо Миновъ, Кольо Георгиевъ, старитѣ гробища, дърварска пѣтека и шосето, оцѣнено за 200 л.;

6) едно праздно мѣсто въ селото отъ 4 увр., въ което Петръ Ангеловъ отъ с. Княжево е построилъ въ него здание, съ съседни страни: селското вървище ридъ, старитѣ гробища и шосето, оцѣнено за 2000 лева.

Горнитѣ имущества сѣ притежание на отвлѣтника Иванъ Кършовский, който ги притежава съ крѣпостни актове, купени отъ него.

Надаването започнува отъ първоначалната имъ оцѣнка.

Надаването имъ ще стане по на отдѣлно въ канцелярията на сѣд. приставъ въ г. София, гдѣто и ще се сѣдаатъ на най-последний имъ надавачъ.

Желающитѣ да купятъ рѣченитѣ недвижими имущества, могатъ да се явяватъ въ работнитѣ дни и часове да надаватъ, гдѣто ще иматъ на разположение книжката по продажбата.

София, 24 януарий 1887 г.

Пом. сѣд. приставъ: Ан. М. Трухчевъ.

1—(311)—3

Т.-Пазарджикъ сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 164.

Подписанный, С. Гълъбовъ, пом. сѣд. приставъ на П-й град. участъкъ, на Т.-Пазарджикъ окр. сѣдъ, на основание исполнительный листъ No. 7, издаденъ отъ Т.-Пазардж. мир. сѣдия на 15 февруарий 1886 год. и на основание ст. ст. 452, 454, 455, 456, 462 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, съ настоящето си обявямъ на интересующитѣ се лица, че отъ денъ на троекратно обнародване на настоящето ми въ „Д. Вѣстникъ“, ще се почне и продължи публичната продажба върху имущества, принадлежащи на Стефанъ Николовъ Гроздановъ отъ с. Ковачово (Т.-Пазардж. околии), а именно:

1) нива отъ 5 увр., въ землището на с. Ковачово, въ мѣстността „Базиника“, съ предѣли: Кръстю Велчевъ, Веле Николовъ и пѣтъ, прицѣнена всѣкой увратъ по 30 лева;

2) една нива отъ 7 увр., въ сѣщата мѣстность въ „орѣшака“, съ предѣли: Георги Гроздановъ, Насо Гроздановъ и пѣтъ, прицѣнена всѣкой увратъ по 30 лева;

3) една нива отъ 4 увр., въ сѣщото землище, въ мѣстността „Гермето“, съ предѣли: Атанасъ Гроздановъ, Георги Гроздановъ и пѣтъ, прицѣнена по 30 л. уврата.

Казанитѣ имущества принадлежатъ на Стефанъ Николовъ Гроздановъ отъ с. Ковачово, и се продаватъ за исплащане дългѣтъ си на държавното съкровище, състоящъ отъ 5981 $\frac{81}{100}$ гр. златни и 80 $\frac{1}{8}$ гр. златни за разноси.

Надаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка. Всичкитѣ формалности, относящи се до казанитѣ имущества, сѣ достъпни за разглеждане всѣкой присѣственъ денъ отъ 9—12 ч. преди обѣдъ и отъ 2—5 послѣ обѣдъ въ канцелярията ми при Т.-Пазардж. окр. сѣдъ, гдѣто ще се произведе и публичната продажба.

Т.-Пазарджикъ, 27 януарий 1887 г.

Пом. сѣд. приставъ: С. Гълъбовъ.

1—(313)—3

Търновскій сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 132.

Подписанный, Георги Хр. Корфоновъ, сѣд. приставъ при Търн. окр. сѣдъ, на основание исполнительный листъ No. 982, издаденъ отъ Търн. град. мир. сѣдия на 10 септ. 1886 г. и съгласно ст. ст. 452, 454 и 465 отъ Врем. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето си обявямъ, че слѣдъ троекратно публикуване настоящето въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава въ канцелярията ми при Търн. окр. сѣдъ, недвижимото имущество на Христа Ганчевъ отъ г. Търново, а именно: едно мѣсто за дюгенъ, въ Търновското землище, на Марино поле, при дюгенитѣ на Севлиево шосе, състояще се отъ 15 м. 80 сантим. дължина, 7 м. 60 сантим. дълбочина, отъ кѣто мѣсто само половинъ часть се продава и то тая часть, която лежи къмъ града Търново и отъ двѣтъ страни оградено съ дворъ, при сѣдѣ: останалата половина часть на отвлѣтника, отъ двѣтъ страни мера и задъ мѣстото градината на сѣщия отвлѣтникъ.

Горѣпоменатото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искѣтъ на Никола Д. Шекерджиевъ отъ г. Търново, пълномощникъ на Юрданъ Пенчовъ отъ сѣщия градъ, състоящъ отъ 1635 гр. и лихвата имъ 29 $\frac{1}{2}$ лева до 2 августъ 1885 год., оная лихва по 12% въ годината отъ 2-й августъ 1885 г. до окончателното имъ исплащане и сѣдебни разноси 17 лева.

Надаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка 320 лева нагорѣ.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да надаватъ всѣкидневъ въ канцелярията ми съ исключение на неписѣственнитѣ дни.

Търново, 24 януарий 1887 год.

Сѣд. приставъ: Корфоновъ.

1—(314)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 130.

Подписанный, Георги Хр. Корфоновъ, сѣд. приставъ при Търн. окр. сѣдъ, на основание исполнительный листъ No. 2446, издаденъ отъ Търн. окр. сѣдъ на 24 юлий

1882 г. и съгласно ст. ст. 452, 454 и 465 отъ Вр. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето си обявявамъ, че слѣдъ троекратното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 31 день, ще се продава въ канцелярията ми при Търн. окр. сѣдъ, недвижимото имущество на Джанибъ Мустафа отъ г. Търново, а именно: една къща въ г. Търново, въ махалата Сари-Гази т. е. св. Троица, триетажна, на долний етажъ една маазичка и дворъ около $\frac{1}{4}$ отъ лека, на срѣдний — чардакъ, една стая за живѣние и хашево, на горней — двѣ стая за живѣние и чардакъ, стенитѣ на долний етажъ сѣ каменни довари съ килъ, на срѣдний стенитѣ каменни и отъ плетъ, на горний — долмалѣкъ и керпичъ, лица т. е. ширината на къщата е 8 метра и 40 сантиметра, дълбочина навътрѣ 8 м. и 50 сантиметра, височина 6 м. и 80 сантим., постройка стара, покрита съ керемиди, при съседъ: улица, Петръ Часовникаря и отъ двѣтѣ страни праздни мѣста отъ съборени къщи.

Горѣпосменатото недвижимо имущество не е заложено никому и ще се продава за удовлетворение искътъ на Никола Д. Шекерджиевъ отъ г. Търново, пълномощникъ на Василя Коевъ отъ с. Лефеджии, състоящъ отъ 1484 $\frac{1}{2}$ гр. и сѣд. разноси 16 л. 20 ст.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка 400 лева нагорѣ.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да надаватъ всѣкидневно въ канцелярията ми, съ исклучение на неспрѣдствениитѣ дни.

Търново, 24 януарий 1887 год.

Сѣд. приставъ: Корфоновъ.

1—(315)—3

Ломский сѣдебенъ приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 103.

Подписаний, пом. сѣдебенъ приставъ при Ломский окр. сѣдъ на Кутлов. участъкъ, съ силата на изпълнителъ № 929, издаденъ отъ Ломский окр. сѣдъ и съгласно ст. 465 отъ Врем. Сѣдеб. Правила, обявявамъ за всеобщо знаение, че отъ послѣ трикратното обнародване настоящето ми въ „Държ. Вѣстникъ“ и до 31 день ще се продава чрезъ публиченъ съ наддавание търгъ въ канцелярията ми слѣдующитѣ недвижими имоти, находящи се въ село Охридъ, Кутловска околия, Ломско окръжие, а именно:

1) бранище съ ливада 35 джл., въ „Мирна-Локва“ между: Денко Герговъ и Петръ Младеновъ, оцѣнена за 105 лева;

2) $\frac{1}{7}$ часть отъ ливада съ шумакъ 126 джл., въ „Породинъ“ между: Цано Андреевъ: Бѣлотински лозя, пѣтъ и долъ, оцѣнена за 54 лева;

3) нива 8 джюлма, въ „Маноилица“ между: Петръ Стояновъ, Герго Вѣлевъ, барата и Иванъ Василевъ, оцѣнена за 24 лева;

4) ливада 4 джл., въ „Маноилица“ между: Петръ Ивановъ, Линдо Младеновъ и барата, оцѣнена 16 лева;

5) нива 3 джл., въ „Полена при Локвата“ между: Линдо Младеновъ, Петко Колевъ, Петръ Младеновъ и пѣтъ, оцѣнена 10 лева;

6) нива 4 джл., въ „Полѣна“ между: долъ, Линдо Младеновъ и Петръ Младеновъ, оцѣнена 10 лева;

7) нива 2 джл., въ „Върдото“ между: Петко Дѣмяновъ, Цвѣтко Лиловъ, Иванъ Новинъ и Петко Крачуновъ, оцѣнена 8 лева;

8) нива 3 джл., въ „подъ ранова държава“ между: Дѣмянъ Иончовъ, Стефанъ Колевъ, Вѣлко Колевъ и шумакъ, оцѣнена 10 лева;

9) нива 2 $\frac{1}{2}$ джл., въ „Бресто“ между: Линдо Младеновъ, Първанъ Бановъ и Димитръ Геновъ, оцѣнена 8 лева;

10) една крѣпча въ село Охридъ двоетажна висока 4 $\frac{1}{2}$ метра, дълга 10 метра, широка 4 метра, съ 5 отдѣления: зимникъ, кафене, стая за пасаджери и килеръ, заедно съ принадлежащото ней здание двоетажно, високо 4 $\frac{1}{2}$ метра, дълго 9 метра, широко 7 $\frac{1}{2}$ метра, съ три отдѣления: яхъръ, отлуконъ и имбаръ и двѣтѣ въ единъ дворъ отъ около 1 джюлма, направени отъ простъ дървенъ материалъ и покрити съ керемиди, между съседъ: пѣтъ, Рако Върбановъ, Илия Младеновъ и пѣтъ, оцѣнено всичкото за 800 лева;

11) бранище 20 джл., въ „Горанова Локва“ между: Кръсто Церовски, Дѣдо Нено, Христо Иванчовъ и Стефанъ Тодоровъ, оцѣнена 100 лева;

12) ливада 3 джл. въ „Гърцилъ“ между: Рако Върбановъ, Петко Манчевъ и Прокѣтъ Първановъ, оцѣнена 20 лева;

13) нива 2 джюлма въ „Орничето“ между: турска вада, Цвѣтко Лиловъ и Якимъ Върбановъ, оцѣнена 8 лева;

14) нива 3 джл., въ „средно ливагъ“, между: Желѣзко Пановъ, Цеко Гаговъ и Вѣлко Марковъ, оцѣнена 12 лева;

15) нива 2 джл., въ „бжзоветъ“, между: Ерменко Кръстовъ, Иванъ Новинъ и Иванъ Гатовъ, оцѣнена 8 лева;

16) нива 2 джл., въ „средно ливагъ“, между: Попъ Димитръ Ваичовъ, Димитръ Гановъ и Цеко Гатовъ, оцѣнена 8 лева;

17) лозе 2 джл., въ „Мечище“, между: Цеко Пизгаловъ, Петръ Минчевъ и пѣтъ, оцѣнено 80 лева;

18) градина 1 джл. въ село, между: Илия Младеновъ, долъ и пѣтъ, оцѣнена 10 лева.

Продаваемото имущество е на Георги Попповъ и Стоянъ Младеновъ ж. на с. Охридъ, не е заложено никому, а ще се продава за удовлетворение искътъ на Ибраимъ Бей Пашаджикъ изъ г. Берковица, чрезъ повѣренника му по довѣренность Глигоръ Дончовъ изъ г. Ломъ, за искъ отъ 11314 гр. и разноситѣ по изпълнението.

Надаванетоъ ще почне отъ тукъ означената сума. Желающитѣ да купятъ този имотъ, могатъ се яви въ канцелярията ми въ г. Кутловица, всѣки денъ отъ ч. 9—12 и отъ 2—4 послѣ пладне, за да надаватъ, съ исклучение на празничнитѣ дни, гдѣто съгласно ст. 457 отъ сѣшитѣ правила, ще имъ бждатъ достъпни всичкитѣ квижа касателни продажбата.

г. Кутловица, 12 януарий 1887 г.

Пом. сѣд. приставъ: Даскаловъ.

1—(345)—3